

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	Kommissionens förordning (EG) nr 1129/2001 av den 8 juni 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 1130/2001 av den 8 juni 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 1131/2001 av den 8 juni 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris, inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2282/2000	4
	Kommissionens förordning (EG) nr 1132/2001 av den 8 juni 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000 ...	5
	Kommissionens förordning (EG) nr 1133/2001 av den 8 juni 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000	6
	Kommissionens förordning (EG) nr 1134/2001 av den 8 juni 2001 om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran	7
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1135/2001 av den 8 juni 2001 om ändring av de bestämmelser om storlekssortering, presentation och märkning som fastställs i handelsnormerna för vissa färska grönsaker och om ändring av förordning (EG) nr 659/97	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 1136/2001 av den 8 juni 2001 om inledande av intervention i enlighet med artikel 47.5 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999	12
	Kommissionens förordning (EG) nr 1137/2001 av den 8 juni 2001 om utfärdande av A-licenser för import av vitlök	14
	Kommissionens förordning (EG) nr 1138/2001 av den 8 juni 2001 om utfärdande av A-licenser för import av vitlök	15

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 1139/2001 av den 8 juni 2001 om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet	16
Kommissionens förordning (EG) nr 1140/2001 av den 8 juni 2001 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	17
Kommissionens förordning (EG) nr 1141/2001 av den 8 juni 2001 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	20

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2001/431/EG:

- * **Rådets beslut av den 28 maj 2001 om bidrag från gemenskapen till vissa av medlemsstaternas utgifter för att genomföra systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken** 22

Kommissionen

2001/432/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 12 juli 2000 om att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion (Ärende COMP/M.1813 – Industri Kapital (Nordkem)/Dyno) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 1988]** 41

2001/433/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 21 maj 2001 om gemenskapens inköp av bluetonguevaccin för att fylla på gemenskapens lager [delgivet med nr K(2001) 1440]** 61

2001/434/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 21 maj 2001 om särskilda åtgärder inom nötköttssektorn för Tyskland enligt förordning (EG) nr 2777/2000 [delgivet med nr K(2001) 1441]** 63

2001/435/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 21 maj 2001 om den inventering av produktionskapaciteten för vin som lagts fram av Frankrike i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1493/1999 [delgivet med nr K(2001) 1443]** 64

2001/436/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 22 maj 2001 om den inventering av produktionskapaciteten för vin som lagts fram av Portugal i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1493/1999 [delgivet med nr K(2001) 1458]** 65

2001/437/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 8 juni 2001 om ändring för fjärde gången av beslut 2001/356/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 1609]** 66

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1129/2001
av den 8 juni 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 juni 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	75,9
	999	75,9
0707 00 05	052	88,4
	068	68,6
	999	78,5
0709 90 70	052	83,2
	999	83,2
0805 30 10	388	65,2
	528	64,7
	999	65,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	87,2
	400	102,9
	508	75,7
	512	97,7
	524	69,8
	528	80,9
	720	144,2
	804	85,7
	999	93,0
	0809 10 00	052
999		270,7
0809 20 95	052	386,4
	064	138,6
	068	264,1
	400	301,7
	999	272,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1130/2001**av den 8 juni 2001****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2281/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 1 till och med den 7 juni 2001 fastställas till 188,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1131/2001

av den 8 juni 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris, inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2282/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2282/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 1 till och med den 7 juni 2001 fastställas till 200,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2282/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1132/2001

av den 8 juni 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2283/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 1 till och med den 7 juni 2001, fastställas till 198,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1133/2001

av den 8 juni 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2284/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris enligt KN-nummer 1006 30 67 avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 1 till och med den 7 juni 2001 fastställas till 295,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1134/2001
av den 8 juni 2001
om ändring av förordning (EEG) nr 1627/89 om uppköp av nötkött genom anbudsinfördran

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfördran⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1021/2001⁽³⁾, inleds uppköp av vissa kvalitetsgrupper genom anbudsinfördran i vissa medlemsstater eller regioner i en medlemsstat.
- (2) Tillämpningen av artikel 47.3–47.5 i förordning (EG) nr 1254/1999 och behovet av att begränsa intervention till uppköp av de kvantiteter som behövs för att garantera

marknaden ett rimligt stöd medför, på grundval av de priser kommissionen har kännedom om, att förteckningen över de medlemsstater eller regioner i en medlemsstat där uppköp genom anbudsinfördran inletts, liksom de kvalitetsgrupper som kan komma i fråga för intervention, bör ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EEG) nr 1627/89 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 53.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät
Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A				Categoría C	
Medlemsstat eller region	Kategori A				Kategori C	
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A				Kategorie C	
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α				Κατηγορία Γ	
Member States or regions of a Member State	Category A				Category C	
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A				Catégorie C	
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A				Categoria C	
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A				Categorie C	
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A				Categoria C	
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A				Luokka C	
Medlemsstater eller regioner	Kategori A				Kategori C	
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België	×	×	×			
Danmark		×	×			
Deutschland	×	×	×			
España	×	×	×			
France	×	×	×			
Ireland						×
Italia		×	×			
Österreich	×	×	×			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1135/2001

av den 8 juni 2001

om ändring av de bestämmelser om storlekssortering, presentation och märkning som fastställs i handelsnormerna för vissa färska grönsaker och om ändring av förordning (EG) nr 659/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 911/2001 ⁽²⁾ särskilt artikel 2.2 och artikel 48 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 fastställs att kommissionen, när den antar normer för färsk frukt och färska grönsaker, skall beakta de internationella normerna från Ekonomiska kommissionen för Europa. Enligt dessa normer får aubergine, blomkål, huvudkål och squash säljas som miniproducter, under förutsättning att särskilda regler i fråga om presentation och märkning följs. Det är därför lämpligt att ändra de förordningar där handelsnormerna för dessa produkter fastställs, nämligen kommissionens förordning (EEG) nr 1292/81 av den 12 maj 1981 om kvalitetsnormer för purjolök, aubergine och squash ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 888/97 ⁽⁴⁾, kommissionens förordning (EEG) nr 1591/87 av den 5 juni 1987 om kvalitetsnormer för huvudkål, brysselkål, stjälselleri och spenat ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1168/1999 ⁽⁶⁾, samt kommissionens förordning (EG) nr 963/98 av den 7 maj 1998 om fastställande av handelsnormer för blomkål och kronärtskockor ⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2551/1999 ⁽⁸⁾.
- (2) Vissa sorter av sommarpumpa (squash), aubergine, blomkål och huvudkål kan hinna mogna, trots att deras storlek ligger under de minimistorlekar som fastställs i handelsnormerna för dessa arter. Det är därför önskvärt att i dessa normer ange att bestämmelserna i fråga om storlekssortering inte skall tillämpas på dessa produkter när det rör sig om miniproducter. Det är dock nödvändigt att föreskriva enhetlighet i fråga om storlek för berörda miniproducter samt lämplig märkning.
- (3) Miniproducterna är av ett sådant slag att det ur handels-synpunkt onekligen är intressant att saluföra dem i form av blandningar av olika arter. Det är därför lämpligt att

föreskriva denna typ av presentation för berörda miniproducter, samt motsvarande märkningsbestämmelser.

- (4) Risken för sammanblandning mellan miniproducter och sådana produkter som inte är av minityp eller inte har uppnått tillräcklig mognad bör undvikas vid återtag. För att undvika felaktigheter och göra kontrollerna effektiva är det därför nödvändigt att ändra kommissionens förordning (EG) nr 659/97 av den 16 april 1997 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på interventionsordningen för frukt och grönsaker ⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 398/2000 ⁽¹⁰⁾, för att utesluta miniproducter från möjligheten till återtag i lös vikt och i blandade storlekar.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1292/81 ändras på följande sätt:

- 1) I bilaga II (Kvalitetsnormer för aubergine) skall följande stycke, inklusive tillhörande fotnot, läggas till i avdelning III (Bestämmelser angående storlekssortering):

”Bestämmelserna rörande storlekssortering skall inte gälla miniproducter ^(a).

^(a) Med miniproduct avses sommarpumpa som härrör från sorter som framställts med hjälp av särskilda växtförädlings- och/eller odlingsmetoder, med undantag av aubergine av icke miniatyrsorter som inte är tillräckligt mogna eller som är mindre än den minsta tillåtna storleken. Alla andra krav i normerna måste vara uppfyllda.”

- 2) I bilaga II (Kvalitetsnormer för aubergine) avdelning V (Bestämmelser angående -presentation) skall följande stycke läggas till efter andra stycket i punkt A (Enhetlighet):

”Miniauberginer skall vara av någorlunda enhetlig storlek. De får blandas med andra miniproducter av olika typ och ursprung.”

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 129, 11.5.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 129, 15.5.1981, s. 38.

⁽⁴⁾ EGT L 126, 17.5.1997, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 146, 6.6.1987, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 141, 4.6.1999, s. 5.

⁽⁷⁾ EGT L 135, 8.5.1998, s. 18.

⁽⁸⁾ EGT L 308, 3.12.1999, s. 26.

⁽⁹⁾ EGT L 100, 17.4.1997, s. 22.

⁽¹⁰⁾ EGT L 50, 23.2.2000, s. 7.

- 3) I bilaga II (Kvalitetsnormer för aubergine) avdelning VI (Bestämmelser angående märkning) punkt D (Handelsmässiga upplysningar) skall följande strecksats läggas till:

— i tillämpliga fall 'miniaubergine', 'babyaubergine' eller en annan lämplig beteckning för en miniprodukt. Om olika typer av miniprodukter blandas i samma förpackning skall samtliga produkter samt deras respektive ursprung anges i märkningen."

- 4) I bilaga III (Kvalitetsnormer för sommarpumpa, även kallad squash eller zucchini) avdelning III (Bestämmelser angående storlekssortering) skall följande stycke, inbegripet tillhörande fotnot, läggas till:

"Bestämmelserna rörande storlekssortering skall inte gälla miniprodukter ⁽²⁾.

⁽²⁾ Med miniprodukt avses sommarpumpa som härrör från sorter som framställts med hjälp av särskilda växtförädlings- och/eller odlingsmetoder, med undantag av sommarpumpa av icke miniatyrsorter som inte är tillräckligt mogen eller som är mindre än den minsta tillåtna storleken. Alla andra krav i normerna måste vara uppfyllda."

- 5) I bilaga III (Kvalitetsnormer för sommarpumpa, även kallad squash eller zucchini) avdelning V (Bestämmelser angående presentation) skall följande stycke läggas till efter andra stycket i punkt A (Enhetlighet):

"Minisommarpumpor skall vara av någorlunda enhetlig storlek. De får blandas med andra miniprodukter av olika typ och ursprung."

- 6) I bilaga III (Kvalitetsnormer för sommarpumpa, även kallad squash eller zucchini) avdelning VI (Bestämmelser angående märkning) skall följande strecksats läggas till i punkt D (Handelsmässiga upplysningar):

— i tillämpliga fall 'minisommarpumpa', 'babysommarpumpa' eller en annan lämplig beteckning för en miniprodukt. Om olika typer av miniprodukter blandas i samma förpackning skall samtliga produkter samt deras respektive ursprung anges i märkningen."

Artikel 2

Bilaga I till kommissionens förordning (EEG) nr 1591/87 skall ändras på följande sätt:

- 1) I avdelning III (Bestämmelser angående storlekssortering) skall följande stycke, inklusive fotnot, läggas till:

"Bestämmelserna rörande storlekssortering skall inte gälla miniprodukter ^(a).

^(a) Med miniprodukt avses huvudkål som härrör från sorter som framställts med hjälp av särskilda växtförädlings- och/eller odlingsmetoder, med undantag av huvudkål av icke miniatyrsorter som inte är tillräckligt mogen eller som är mindre än den minsta tillåtna storleken. Alla andra krav i normerna måste vara uppfyllda."

- 2) I avdelning V (Bestämmelser angående presentation) skall följande stycke läggas till efter andra stycket i punkt A (Enhetlighet):

"Minihuvudkålen skall vara av någorlunda enhetlig storlek. Den får blandas med andra miniprodukter av olika typ och ursprung."

- 3) I avdelning VI (Bestämmelser angående märkning) skall följande strecksats läggas till i punkt D (Handelsmässiga upplysningar):

— i tillämpliga fall 'minihuvudkål', 'babyhuvudkål' eller en annan lämplig beteckning för en miniprodukt. Om olika typer av miniprodukter blandas i samma förpackning skall samtliga produkter samt deras respektive ursprung anges i märkningen."

Artikel 3

Bilaga I till förordning (EG) nr 963/98 skall ändras på följande sätt:

- 1) I avdelning III (Bestämmelser angående storlekssortering) skall följande stycke, inklusive fotnot, läggas till:

"Bestämmelserna rörande storlekssortering skall inte gälla miniprodukter ⁽²⁾.

⁽²⁾ Med miniprodukt avses blomkål som härrör från sorter som framställts med hjälp av särskilda växtförädlings- och/eller odlingsmetoder, med undantag av blomkål av icke miniatyrsorter som inte är tillräckligt mogen eller som är mindre än den minsta tillåtna storleken. Alla andra krav i normerna måste vara uppfyllda."

- 2) I avdelning V (Bestämmelser angående presentation) skall följande stycke läggas till efter första stycket i punkt A (Enhetlighet):

"Miniblomkålen skall vara av någorlunda enhetlig storlek. Den får blandas med andra miniprodukter av olika typ och ursprung."

- 3) I avdelning VI (Bestämmelser angående märkning) punkt D (Handelsmässiga upplysningar) skall följande strecksats läggas till:

— i tillämpliga fall 'miniblomkål', 'babyblomkål' eller en annan lämplig beteckning för en miniprodukt. Om olika typer av miniprodukter blandas i samma förpackning skall samtliga produkter samt deras respektive ursprung anges i märkningen."

Artikel 4

I artikel 2.2 i förordning (EG) nr 659/97 skall andra stycket ersättas med följande:

"Tomater som återtogs under perioden 16 juli till 15 oktober och miniprodukter som definieras i de berörda normerna skall uppfylla gällande handelsnormer."

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1136/2001
av den 8 juni 2001
om inledande av intervention i enlighet med artikel 47.5 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 47.5 i förordning (EG) nr 1254/1999 fastställs att intervention skall inledas i en medlemsstat eller medlemsstatsregion, om genomsnittspriset på gemenskapsmarknaden för okastrerade handjur som är yngre än två år eller för kasterade handjur, noterat på grundval av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, under två på varandra följande veckor faller under 78 % av interventionspriset. Så skall också ske om, i den berörda medlemsstaten eller medlemsstatsregionen det på samma grunder beräknade genomsnittliga marknadspriset faller under 60 % av interventionspriset.

- (2) Uppfylls dessa villkor skall alla erbjudanden som avser försäljning till intervention godkännas i den berörda medlemsstaten eller medlemsstatsregionen när det gäller de produkter som anges i artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 av den 15 mars 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1082/2001⁽³⁾.

- (3) Ovannämnda villkor uppfylls för okastrerade ungdjur av hankön i Nederländerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Intervention enligt artikel 47.5 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall inledas i medlemsstaten som förtecknas i bilagan till denna förordning och för där angivna kategorier och kvaliteter.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 149, 2.6.2001, s. 19.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el artículo 1

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1

In artikel 1 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no artigo 1.º

Jäsenvaltiot tai alueet ja 1 artiklassa tarkoitettut laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O
Nederland		×	×			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1137/2001
av den 8 juni 2001
om utfärdande av A-licenser för import av vitlök

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1047/2001 av den 30 maj 2001 om införande av ett system med importlicenser och ursprungsintyg och om förvaltningsbestämmelser för tullkvoter när det gäller vitlök som importeras från tredje land ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1047/2001 föreskrivs att om de kvantiteter för vilka A-licens begärts överskrider de tillgängliga kvantiteterna skall kommissionen fastställa en enhetlig minskningskoefficient och stoppa utfärdandet av licenser.
- (2) De kvantiteter för vilka ansökningar har lämnats in den 4 och den 5 juni 2001 i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1047/2001 för produkter med ursprung i Kina överskrider de tillgängliga kvantiteterna. Det bör därför fastställas i vilken uträkning A-licenser

kan utfärdas och utfärdandet av A-licenser bör därefter stoppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ansökningar om A-licenser som har lämnats in i enlighet med artikel 1.1 förordning (EG) nr 1047/2001, avseende produkter med ursprung i Kina den 4 och den 5 juni 2001 och som vidarebefordrades till kommissionen den 6 juni 2001 skall beviljas, med hänvisning till artikel 1.2 i förordningen upp till

- 1,415 % av den begärda kvantiteten för traditionella importörer
- 0,768 % av den begärda kvantiteten, för nya importörer.

Artikel 2

Ansökningar om importlicens i enlighet med förordning (EG) nr 1047/2001 för produkter med ursprung i Kina som lämnats efter den 5 juni och före den 3 september 2001 skall avslås.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 35.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1138/2001
av den 8 juni 2001
om utfärdande av A-licenser för import av vitlök

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1047/2001 av den 30 maj 2001 om införande av ett system med importlicenser och ursprungsintyg och om förvaltningsbestämmelser för tullkvoter när det gäller vitlök som importeras från tredje land ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1047/2001 föreskrivs att om de kvantiteter för vilka A-licens begärts överskrider de tillgängliga kvantiteterna skall kommissionen fastställa en enhetlig minskningskoefficient och stoppa utfärdandet av licenser.
- (2) De kvantiteter för vilka ansökningar har lämnats in den 4 och den 5 juni 2001 i enlighet med artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1047/2001 för produkter med ursprung i andra tredje länder än Kina och Argentina överskrider de tillgängliga kvantiteterna. Det bör därför fastställas i vilken uträkning A-licenser kan utfärdas och utfärdandet av A-licenser bör därefter stoppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ansökningar om A-licenser som har lämnats in i enlighet med artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1047/2001, avseende produkter med ursprung i andra tredje länder än Argentina och Kina den 4 och den 5 juni 2001 och som vidarebefordrades till kommissionen den 6 juni 2001 skall beviljas, med hänvisning till artikel 1.2 i förordningen upp till

- 8,751 % av den begärda kvantiteten för traditionella importörer
- 0,691 % av den begärda kvantiteten, för nya importörer.

Artikel 2

Ansökningar om importlicens i enlighet med förordning (EG) nr 1047/2001 för produkter med ursprung i andra tredje länder än Kina och Argentina som lämnats efter den 5 juni och före den 3 september 2001 skall avslås.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 35.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1139/2001
av den 8 juni 2001
om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 134/1999 ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 936/97 fastställs i artiklarna 4 och 5 villkoren angående ansökningar om och utfärdande av importlicenser för det kött som avses i artikel 2 f i samma förordning.
- (2) I artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 fastställs att den kvantitet av färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet med ursprung i Förenta staterna och i Kanada som får

importeras på särskilda villkor fr.o.m. den 1 juli 2000 t.o.m. den 30 juni 2001 skall vara 11 500 ton.

- (3) Det bör påpekas att de licenser som utfärdas i enlighet med denna förordning endast kan användas under deras giltighetstid med förbehåll för gällande bestämmelser om hälsoskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Alla ansökningar om importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet i enlighet med artikel 2 f i förordningen (EG) nr 936/97 som lämnats in från och med den 1 till och med den 5 juni 2001 skall beviljas i sin helhet.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 137, 28.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 17, 22.1.1999, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1140/2001
av den 8 juni 2001
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 1053/2001 ⁽⁵⁾.

- (2) I artikel 2.1, i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 1053/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till den rättade förordningen (EG) nr 1053/2001 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 11.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet	15,11	5,11
	av låg kvalitet	52,72	42,72
1002 00 00	Råg	44,52	34,52
1003 00 10	Korn, för utsäde	44,52	34,52
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	44,52	34,52
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	71,32	61,32
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	71,32	61,32
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	44,52	34,52

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 31.5.2001–7.6.2001)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (euro/ton)	138,88	136,54	112,49	88,22	200,70 (**)	190,70 (**)	114,53 (**)
Tillägg för golfen (euro/ton)	—	18,53	4,97	10,64	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (euro/ton)	29,04	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 euro per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 21,56 euro/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 32,68 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 euro/ton (HRW2)
0,00 euro/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1141/2001
av den 8 juni 2001
om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr

1411/2000⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1048/2001⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 41.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 juni 2001 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	25,94	3,50
1701 11 90 ⁽¹⁾	25,94	8,56
1701 12 10 ⁽¹⁾	25,94	3,37
1701 12 90 ⁽¹⁾	25,94	8,13
1701 91 00 ⁽²⁾	33,14	8,66
1701 99 10 ⁽²⁾	33,14	4,40
1701 99 90 ⁽²⁾	33,14	4,40
1702 90 99 ⁽³⁾	0,33	0,33

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 28 maj 2001

om bidrag från gemenskapen till vissa av medlemsstaternas utgifter för att genomföra systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken

(2001/431/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma fiskeripolitiken, som säkrar överlevnaden för havets resurser och därmed sysselsättningen inom denna näringsgren, kan endast nå sitt mål om dess regler följs och kontrolleras på ett effektivt sätt.
- (2) Dessa mål och regler fastställs främst i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽³⁾ samt i rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽⁴⁾.
- (3) Genom att säkerställa genomförandet av systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken fullgör medlemsstaterna en skyldighet av intresse för gemenskapen.
- (4) För vissa medlemsstater är kontrollverksamhetens omfattning särskilt stor och kan i vissa fall innebära en oproportionerligt stor börda.

(5) Det bör därför införas bestämmelser om bidrag från gemenskapen till vissa medlemsstaters utgifter för kontroll, inspektion och övervakning.

(6) Gemenskapens ekonomiska bidrag enligt rådets beslut 89/631/EEG ⁽⁵⁾ för perioden 1991–1995 och rådets beslut 95/527/EG ⁽⁶⁾ för perioden 1996–2000 har generellt haft positiva effekter och det är därför nödvändigt att fortsätta med sådana bidrag, även om formerna kan förändras. Vissa utgifter bör minskas för att det skall gå att satsa mer aktivt på andra områden.

(7) En period på tre år, från 2001 till 2003, för tillämpning av detta beslut gör att gemenskapens bidrag kan betalas ut under tillräckligt lång tid, utan att de ändringar av den gemensamma fiskeripolitiken som kan komma att beslutas i enlighet med artikel 14 i förordning (EEG) nr 3760/92 därför föregrips.

(8) Ett finansiellt referensbelopp i den mening som avses i punkt 34 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽⁷⁾ anges i detta beslut för hela den tid under vilken finansiellt stöd beviljas, utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter enligt fördraget.

(9) De motsvarande ekonomiska medlen skall föras in under de årliga anslagen i Europeiska unionens allmänna budget.

(10) Ett villkor för gemenskapens ekonomiska bidrag är att de medlemsstater som mottar bidrag utövar en tillfredsställande kontroll, såväl till sjöss som på land.

⁽¹⁾ EGT C 62 E, 27.2.2001, s. 276.⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 5 april 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽³⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).⁽⁴⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2846/98 (EGT L 358, 31.12.1998, s. 5).⁽⁵⁾ EGT L 364, 14.12.1989, s. 64. Beslutet senast ändrat genom beslut 95/528/EG (EGT L 301, 14.12.1995, s. 35).⁽⁶⁾ EGT L 301, 14.12.1995, s. 30.⁽⁷⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

- (11) De medlemsstater som mottar bidrag måste utvärdera målen för sina utgifter och verkningarna av dem på kontrollprogrammen, både årligen och i slutet av hela treårsperioden (2001–2003).
- (12) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (13) För att säkerställa kontinuitet i gemenskapens bidrag för vissa av de utgifter som medlemsstaterna åsamkas i samband med genomförandet av systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken är det absolut nödvändigt att tillämpa detta beslut med verkan från och med den 1 januari 2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

På de villkor som fastställs i detta beslut får gemenskapen bevilja ett bidrag (nedan kallat bidrag) till medlemsstaternas program för genomförande av de system för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2847/93.

I dessa kontrollprogram skall målen, kontrollverktygen samt förväntade utgifter specificeras, särskilt när det gäller åtgärderna i artikel 2.

Artikel 2

Bidrag kan beviljas för vissa utgifter som avses i kontrollprogrammen och som syftar till att bidra till följande åtgärder:

- Installation av den datautrustning och de datanät som behövs för utbyte av kontrolluppgifter.
- Utprovning och genomförande av ny teknik för att förbättra fiskekontrollen.
- Utbildning av kontrollpersonal.
- Genomförande av nya inspektions- och övervakningsprogram inom ramen för de regionala fiskerierorganisationer i vilka Europeiska gemenskapen är avtalsslutande part.
- Förvärv eller modernisering av kontroll-, inspektions- och övervakningsutrustning.

För a, b, d och e skall bidraget begränsas till utgifter som överstiger 13 200 euro per projekt.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Utgifter som berättigar till bidrag är sådana utgifter enligt artikel 2 som uppstått genom rättsliga och ekonomiska åtaganden som gjorts av medlemsstaternas behöriga myndigheter under detta besluts tillämpningsperiod och som inte omfattas av några andra ekonomiska stöd från gemenskapen. Mervärdesskatt skall inte berättiga till stöd.

Utgifterna skall berättiga till bidrag i den mån som de faktiskt avser genomförandet av kontrollprogrammen.

Artikel 4

1. Bidraget skall avse medlemsstaternas bidragsberättigande utgifter under perioden 1 januari 2001–31 december 2003.

2. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av de åtgärder för vilka ekonomiskt stöd ges för perioden 2001–2003 skall vara 105 miljoner euro. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

3. Om anslagen i Europeiska unionens allmänna budget inte gör det möjligt att bevilja bidrag till en medlemsstats samtliga planerade bidragsberättigande åtgärder skall bidraget i första hand betalas för utgifter som avser kontrollåtgärder enligt gemenskapens lagstiftning.

Artikel 5

1. Bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 a skall omfatta bidragsberättigande utgifter för installation av den datautrustning och de datanät som behövs för utbyte av kontrolluppgifter, inbegripet datatillämpningar, datorer och mjukvara.

2. Bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 65 % av de bidragsberättigande utgifterna.

Artikel 6

1. Bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 b skall omfatta bidragsberättigande utgifter för utprovning och införande av ny teknik i syfte att förbättra fiskekontrollen och tillhörande verksamhet.

2. Bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 50 % av de bidragsberättigande utgifterna.

3. Kommissionen får besluta om en högre bidragssats än den som avses i punkt 2 för bidrag till bidragsberättigande utgifter som avser en utvidgning av det satellitövervakningssystem som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2847/93 till andra fartyg än de som avses i artikel 3.2 i den förordningen, och till andra uppgifter än uppgifter om position samt till införandet av elektroniska loggböcker.

Artikel 7

1. Bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 c skall, i enlighet med föreskrifterna i bilaga I, omfatta bidragsberättigande utgifter för utbildning i form av seminarier och kurser under minst en dag av nationella tjänstemän inom kontrollverksamheten eller utbyte mellan medlemsstaterna av sådan personal.

2. Bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 50 % av de bidragsberättigande utgifterna.

Artikel 8

1. Bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 d skall omfatta bidragsberättigande utgifter för införande av nya inspektions- och övervakningsprogram som antagits inom ramen för de regionala fiskerierorganisationer i vilka Europeiska gemenskapen är avtalsslutande part.

2. Bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 50 % av de bidragsberättigande utgifterna.

Artikel 9

1. Bidraget till de utgifter som avses i artikel 2 e skall omfatta de investeringsutgifter som rör förvärv eller modernisering av fartyg och luftfartyg som faktiskt används för att säkerställa kontroll, inspektion och övervakning av fiskeverksamhet.

2. Bidraget skall, per medlemsstat och år, högst uppgå till 35 % av de bidragsberättigande utgifterna.

3. Kommissionen får besluta om en högre bidragssats än den som avses i punkt 2, men högst 50 % av de bidragsberättigande utgifterna, i följande fall:

- a) Till förmån för medlemsstater som kontrollerar en vidsträckt exklusiv ekonomisk zon, en exklusiv fiskezon eller en kontinentalsockel, eller som måste klara av oproportionerliga åtaganden vad gäller kontroll av fiske till sjöss.
- b) Till förmån för medlemsstater som varje år under perioden 2001–2003, anslår medel till kontroll av det område som regleras av en regional fiskeorganisation i vilken gemenskapen är avtalsslutande part och där fartyg som för denna medlemsstats flagg bedriver fiske.

Artikel 10

Ett särskilt bidrag som, per medlemsstat och år, inte får överstiga 50 % av de bidragsberättigande utgifterna får beviljas för införandet av ett system för utvärdering av utgifter för kontroll av den gemensamma fiskeripolitiken. Detta bidrag skall avse bidragsberättigande utgifter som gäller genomförandet av ett utvärderingssystem, inbegripet upprättandet av ett analytiskt bokföringssystem som gör det möjligt att beräkna kostnaderna

för de olika kontrollåtgärder som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Artikel 11

Den årliga tilldelningen i budgeten till åtgärder med en bidragssats på mer än 50 % skall begränsas till 20 % av budgetanslaget.

Artikel 12

1. De medlemsstater som önskar få ett bidrag skall senast den 30 juni 2001 till kommissionen överlämna ett program med sina förväntade årliga utgifter för åren 2001, 2002 och 2003, för vilka de önskar ett bidrag, åtföljt av ett treårsprogram som beskriver de kontroller som de har för avsikt att genomföra under denna treårsperiod.

Kontrollprogrammet skall innehålla målen för kontroll- och inspektionsverksamheten, liksom de planerade aktiva åtgärderna och de förväntade resultaten, samt omfatta alla områden som berör medlemsstaterna när det gäller fiskekontrollen.

Program som tas emot efter den 30 juni 2001 skall inte beaktas utom i undantagsfall som skall vara väl motiverade av den berörda medlemsstaten.

2. Programmen skall innehålla de uppgifter som anges i punkterna 1 och 2 i del A i bilaga II.

Artikel 13

På grundval av uppgifter från medlemsstaterna skall kommissionen, med beaktande av kriterierna i punkt 3 i del A i bilaga II, före den 31 oktober 2001 för 2001 och före den 30 juni 2002 för 2002 och före den 30 juni 2003 för 2003 samt i enlighet med förfarandet i artikel 24.2 fatta beslut om

- a) huruvida de planerade utgifterna för det löpande budgetåret är bidragsberättigande,
- b) bidragssatsen för bidraget,
- c) de eventuella villkor som skall gälla för bidraget.

Artikel 14

På en motiverad begäran från en medlemsstat får kommissionen bevilja förskott på upp till 50 % av gemenskapens årliga bidrag. Förskottet skall avräknas från det slutliga bidraget till de faktiska bidragsberättigande utgifterna.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall göra sitt rättsliga och ekonomiska åtagande senast under kalenderåret efter det år då det beslut som avses i artikel 13 meddelades. Om detta rättsliga och ekonomiska åtagande inte har fullgjorts inom denna tid, skall eventuella förskott betalas tillbaka utan dröjsmål.

2. Medlemsstaterna skall verkställa sina planerade utgifter inom ett år efter det att det rättsliga och ekonomiska åtagande som avses i punkt 1 har gjorts.

Artikel 16

Om en medlemsstat beslutar att inte verkställa en del eller samtliga av de bidragsberättigande utgifter för vilka ett bidrag har beviljats, skall den utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta samt om hur detta påverkar dess kontrollprogram.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall lämna in sina ansökningar om ersättning för utgifter senast den 31 maj året efter det år utgifterna beviljats.

2. När en ansökan om ersättning för utgifter lämnas in skall medlemsstaterna kontrollera och intyga att utgifterna har verkställts i enlighet med de villkor som fastställs i detta beslut samt i direktiven om samordning av förfarandena vid offentliga upphandlingar av bygg- och anläggningsarbeten, varor och tjänster, enligt punkt 4 i del A i bilaga II.

3. Om en ansökan tyder på att de villkor som fastställs i punkt 2 inte har uppfyllts skall kommissionen göra en grundlig utredning av fallet och begära att medlemsstaten lägger fram sina synpunkter. Om utredningen bekräftar att villkoren inte uppfyllts skall kommissionen fastställa en tidsfrist så att medlemsstaten kan göra detta. Om medlemsstaten inte har följt rekommendationerna när tidsfristen har löpt ut får kommissionen minska, tillfälligt avbryta eller upphäva bidraget för verksamheten i fråga. Felaktigt utbetalda belopp som skall återbetalas skall överföras till kommissionen, med dröjsmålsränta.

4. Medlemsstaterna skall spara alla verifikationer under en treårsperiod från och med den dag då kommissionen ersätter utgifterna.

Artikel 18

Medlemsstaterna skall använda euro i utgiftsprogrammet till kommissionen, liksom i ansökningar om ersättning för utgifter och förskottsbetalningar. Utgiftsprogram som inte uttrycks i euro är inte giltiga.

De medlemsstater som inte deltar i den tredje fasen av den ekonomiska och monetära unionen skall ange vilken växelkurs som används.

Artikel 19

Medlemsstaterna skall förse kommissionen med alla uppgifter som denna kan begära för att utföra sina uppgifter enligt detta beslut.

Medlemsstaterna skall förse kommissionen med alla uppgifter som gör det möjligt att kontrollera användningen av de medel för kontroll, inspektion och övervakning för vilka bidrag har beviljats enligt detta beslut. Dessa uppgifter skall hållas tillgängliga för kommissionen i minst tre år från och med den dag då kommissionen ersätter utgifterna.

Om kommissionen anser att medlen inte används för det avsedda ändamålet eller enligt villkoren i detta beslut skall den underrätta den berörda medlemsstaten, som då skall inleda en administrativ utredning i vilken tjänstemän från kommissionen får delta. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen om utredningens utveckling och resultat och skall utan dröjsmål förse kommissionen med ett exemplar av utredningsrapporten samt informera om de huvudprinciper som legat till grund för arbetet med rapporten. Kommissionen får i förekommande fall besluta att återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder, med dröjsmålsränta.

Artikel 20

Kommissionen får genomföra de kontroller som den bedömer som nödvändiga för att försäkra sig om att de villkor uppfyllts och de uppgifter utförs som detta beslut ålägger medlemsstaterna, vilka skall bistå de tjänstemän som kommissionen utsett för detta ändamål.

Bestämmelserna i första stycket skall inte påverka tillämpningen av artikel 29 i förordning (EEG) nr 2847/93.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall före den 30 april varje år och i enlighet med innehållsförteckningen i bilaga III till kommissionen överlämna en preliminär utvärderingsrapport om föregående års bidragsberättigande utgifter samt ange vilka framsteg som har gjorts jämfört med prognoserna och vilka verkningar som utgifterna har haft på kontrollprogrammen, samt eventuella behov av att ändra de program som avses i artikel 12.2.

2. Medlemsstaterna skall senast den 31 maj 2004 och i enlighet med innehållsförteckningen i bilaga III, till kommissionen överlämna en sammanfattande utvärderingsrapport om vilka verkningar som bidraget har haft på hela det treåriga kontrollprogrammet.

3. De uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 skall göra det möjligt för kommissionen att på ett tillfredsställande sätt övervaka hur bidraget används.

Artikel 22

På grundval av medlemsstaternas uppgifter enligt artikel 21.1 skall kommissionen senast den 31 december 2003 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta beslut.

Artikel 23

De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut och som rör de frågor som avses i artikel 13 skall antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 24.2.

Artikel 24

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk, vilken inrättats enligt artikel 17 i förordning (EEG) nr 3760/92.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 25

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Artikel 26

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 maj 2001.

På rådets vägnar

T. ÖSTROS

Ordförande

*BILAGA I***FÖRESKRIFTER AVSEENDE UTGIFTER FÖR UTBILDNING AV KONTROLLPERSONAL**

1. Kostnaderna kan inbegripa anordnandet av kurser och seminarier, lokalhyra, inköp eller hyra av undervisningsmaterial och arvoden till kursledare, som inte får vara anställda vid någon nationell förvaltning eller gemenskapsförvaltning, samt kostnader för resa och uppehälle för både nationella tjänstemän som deltar i kurser och seminarier och kursledarna.
 2. Utgifterna för utbyte av nationella tjänstemän mellan medlemsstaterna får också omfatta utgifterna för de berörda nationella tjänstemännens resor och uppehälle.
 3. Utgifterna för resor motsvarar en resa tur och retur med offentliga transportmedel mellan hemorten och bestämmelseorten.
 4. Kostnaderna för uppehälle täcker kostnaderna för kost och logi samt lokala transporter.
 5. Kostnaderna för resa och uppehälle skall fastställas enligt nationella bestämmelser om ersättning för utlägg.
-

BILAGA II

DEL A

1. I det årliga utgiftsprogram som avses i artikel 12 förtecknas de utgifter som planeras för åren 2001, 2002 och 2003. Följande skall särskilt anges:
 - Tidsplanen för de planerade utgifterna.
 - Aspekter, kostnader och mål när det gäller kontrollen av ny teknik och datanät.
 - Aspekter, varaktighet, antal deltagare, kostnader och mål för utbildning av kontrollpersonal.
 - Tekniska aspekter, kostnader, planerat betalningssätt, kontrollmål och planerad användning, inbegripet första datum för användning av inspektions- och kontrollutrustning.
2. Medlemsstaterna skall till kommissionen översända all relevant information beträffande följande punkter:
 - De mål som eftersträvas inom ramen för de utgifter som de vill verkställa.
 - De resultat som förväntas i samband med att utgifterna verkställs.
 - När det gäller utgifter som är vikta för förvärv och modernisering av fartyg och luftfartyg, en bedömning av under hur lång tid dessa används för fiskeinspektion och övervakningen.
 - Utnyttjandet per medlemsstat, under tidigare år, av det ekonomiska bidrag som beviljats inom ramen för beslut 95/527/EG.
 - Den förbättring av effektiviteten av fiskekontrollen till sjöss och på land som har gjorts av den berörda medlemsstaten under den tid som föregår ansökan, samt den förbättring som bör följa av de planerade utgifterna.Dessutom skall medlemsstaterna tillsända kommissionen de formulär vilkas förlagor finns i del B, korrekt ifyllda.
3. Aspekter som skall tas i beaktande vid beslut om delfinansiering:
 - Hur omfattande och effektiva de mänskliga och materiella resurser är som medlemsstaten faktiskt ägnar åt fiskekontrollen.
 - I vilken utsträckning medlemsstaten vid fiskekontrollen samarbetar med andra medlemsstater och kommissionen.
 - Medlemsstatens bidrag till fiskekontrollen och uppfyllande av de skyldigheter som följer av inspektions- och observatörsplanen och som upprättats inom ramen för de regionala fiskeorganisationerna i vilka gemenskapen är avtalslutande part.
 - Medlemsstatens kontrollinsatser av dess fartygs fiskeaktiviteter på öppet hav.
 - Hur diversifierade fiskeaktiviteterna i medlemsstatens fiskezon är.
 - Om de fångstdata som medlemsstaten överlämnar till kommissionen är tillförlitliga, och om medlemsstaten kan förhindra att dess fiskekvoter överskrids.
 - Graden av medlemsstatens utnyttjande av stödberättigande utgifter för vilka gemenskapen beviljat ekonomiskt bidrag i enlighet med beslut 95/527/EG eller i enlighet med detta beslut.
 - I vilken utsträckning överträdelse av bestämmelserna inom den gemensamma fiskeripolitiken förebyggs, upptäcks och beivras.
 - Om det i den nationella lagstiftningen och i praxis förekommer påföljder som står i proportion till hur allvarliga överträdelserna är och som effektivt avskräcker från fortsatta överträdelser av samma slag.
 - Om medlemsstaten meddelar kommissionen beteenden som utgör allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser i enlighet med förordning (EG) nr 1447/1999.
4. Betalningsbevisen, korrekt ifyllda, % skall innehålla en hänvisning till de tillkännagivanden om ingångna offentliga kontrakt som offentliggjorts i Europeiska gemenskapens officiella tidning. I de fall dessa tillkännagivande inte offentliggjorts i Europeiska gemenskapens officiella tidning skall kontraktssinnehavaren intyga att de offentliga kontrakten ingåtts i enlighet med gemenslagslagstiftningen.

Kommissionen kan kräva att få alla slags upplysningar som den anser nödvändiga för att kunna bedöma om gemenslagslagstiftningen om offentliga kontrakt följts.

Ersättning utbetalas under förutsättning att bestyrkande handlingar i dubbla exemplar lämnas. Dessa skall minst omfatta de viktigaste delarna i avtalet mellan medlemsstaten och tjänsteleverantören samt motsvarande betalningsbevis. För att komma i fråga för ersättning måste varje utgift återges i en sammanställning där det tydligt framgår syftet med varje utbetalning, sambandet med det föreslagna programmet och nettobeloppet exklusive mervärdesskatt.

DEL B

1. Förteckning av fartyg/luftfartyg

Medlemsstat:

Datum:

	a. myndighet	b. ålder	c. livslängd	d. återstående livslängd	e. tid (i %) som ägnats åt kontroller	g. heltidsekvivalent (ex1)
Fartyg > 10 m: namn/beskrivning						
1						
2						
3						
4						
5						
						Totalt
Flygplan: namn/beskrivning						
1						
2						
3						
4						
5						
						Totalt
Helikopter: namn/beskrivning						
1						
2						
3						
4						
5						
						Totalt
Fartyg < 10 m					f. antal	
		ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt		
		ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt		
		ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt		
		ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt		
		ej tillämpligt	ej tillämpligt	ej tillämpligt		
						Totalt
						Totalt

Anmärkingar

Namn/beskrivning – Om möjligt, skall fartygets namn anges. Om fartyget inte har något namn skall det beskrivas kortfattat, t.ex. märke och modell. Om myndigheten har mer än ett fartyg av samma märke och modell bör fartyget tilldelas ett nummer. Samma metod som den som används här för att beskriva ett fartyg bör användas i all registrering och brevväxling om fartyget i fråga.

- a. Namn på tillsynsmyndighet/statlig myndighet som driver fartyget.
- b. Fartygets ålder uttryckt i år.
- c. Fartygets förvände livslängd då det var nytt, uttryckt i år.
- d. Fartygets återstående livslängd, uttryckt i år (c–b).
- e. Andel av drifttid som ägnas åt kontrollverksamheter, uttryckt i procent.
- f. Sammanlagt antal fartyg < 10 m eller landfordon som används av varje tillsynsmyndighet.
- g. Heltidsekvivalent (procent av drifttid som använts för kontrollverksamhet x 1) Heltidsekvivalenten bör vara lägre än 1.

Totalt – summan av samtliga heltidsekvivalenter vilket ger det verkliga totala antalet fartyg/luftfartyg/fordon som används i kontrollverksamhet. Summan bör inte överstiga det antal fartyg/luftfartyg/fordon som används i samband med kontroll och övervakning.

Fartyg < 10 m – antal fartyg < 10 m som används av varje tillsynsmyndighet.

Landfordon – det antal landfordon som används av varje tillsynsmyndighet.

2. Förteckning över personal:

Medlemsstat:

Datum:

a. myndighet	b. huvudverksamhetsområde	c. antal (heltidsekvivalenter)	d. tid (%) som ägnats åt kontroll	e. heltidsekvivalenter – kontrollpersonal
1	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
2	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
3	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
4	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
5	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
6	inspektörer till havs/i luften			
	landbaserade inspektörer			
	övrig landbaserad personal (t.ex. inom förvaltning)			
	Totalt			
	Totalsumma			

Kommentarer

- a. Namn på tillsynsmyndighet/statlig myndighet.
- b. Arbetsuppgifter som kontrollpersonalen utför.
- c. Antalet personer, uttryckt i heltidsekvivalenter, som är anställda på varje tillsynsmyndighet som inspektörer till havs eller i luften eller som landbaserad personal – inspektörer och övriga.
- d. Procent av total tid som inspektörer (till havs, i luften och på land) samt övrig landbaserad personal ägnar åt kontroller.
- e. Kontrollpersonal, uttryckt i heltidsekvivalenter ($d \times c$). Bör inte vara högre än antalet anställda uttryckt i heltidsekvivalenter (c).

3. Typ av fartyg/luftfartyg

Medlemsstat:

Datum:

a. myndighet	b. typ av fartyg/luftfartyg	c. antal	d. heltidsekvivalenter	e. antal dagar till havs (fartyg)	f. dagar per fartyg	g. antal timmar (flygplan, helikoptrar)	h. timmar per fartyg/luftfartyg
1	Fartyg: < 10 m					ej tillämpligt	
	Fartyg: > 10 m					ej tillämpligt	
	Flygplan			ej tillämpligt			
	Helikoptrar			ej tillämpligt			
2	Fartyg: < 10 m					ej tillämpligt	
	Fartyg: > 10 m					ej tillämpligt	
	Flygplan			ej tillämpligt			
	Helikoptrar			ej tillämpligt			
3	Fartyg: < 10 m					ej tillämpligt	
	Fartyg: > 10 m					ej tillämpligt	
	Flygplan			ej tillämpligt			
	Helikoptrar			ej tillämpligt			
4	Fartyg: < 10 m					ej tillämpligt	
	Fartyg: > 10 m					ej tillämpligt	
	Flygplan			ej tillämpligt			
	Helikoptrar			ej tillämpligt			
5	Fartyg: < 10 m					ej tillämpligt	
	Fartyg: > 10 m					ej tillämpligt	
	Flygplan			ej tillämpligt			
	Helikoptrar			ej tillämpligt			
6	Fartyg: < 10 m					ej tillämpligt	
	Fartyg: > 10 m					ej tillämpligt	
	Flygplan			ej tillämpligt			
	Helikoptrar			ej tillämpligt			
Totalt	Fartyg: < 10 m					ej tillämpligt	
	Fartyg: > 10 m					ej tillämpligt	
	Flygplan			ej tillämpligt			
	Helikoptrar			ej tillämpligt			

Anmärkningar

- a. Namn på tillsynsmyndighet/statlig myndighet.
- b. Fartyg/lufffartyg som använts i kontrollverksamhet (fartyg < 10 m, fartyg > 10 m, flygplan, helikopter).
- c. Sammanlagt antal fartyg/lufffartyg som använts i kontrollverksamhet (från tabellerna över fartyg/lufffartyg).
- d. Antal fartyg/lufffartyg, uttryckt i heltidsekvivalenter, som använts för kontrollverksamhet (från tabellerna över fartyg/lufffartyg).
- e. Sammanlagt antal dagar som samtliga fartyg tillbringat till havs för kontrollverksamhet.
- f. Antal dagar i kontrollverksamhet per fartyg (c/b).
- g. Sammanlagt antal dagar i kontrollverksamhet för samtliga flygplan och helikoptrar.
- h. Antal timmar i kontrollverksamhet per fartyg/lufffartyg (e/b).

4. Budget

Medlemsstat:

Datum:

a myndighet	b. total budget (egen valuta)	c. budget för kontrollverksamhet (egen valuta)
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
Totalt		

Anmärkningar

- a. Namn på tillsynsmyndighet/statlig myndighet med skyldighet att genomföra fiskekontroll.
- b. Sammanlagd budget för varje myndighet med skyldighet att genomföra fiskekontroll.
- c. Budget som varje myndighet med skyldighet att genomföra fiskekontroll använt för detta ändamål $c < \text{eller} = b$.

5. Inspektioner (*)

(*) I överensstämmelse med avsnitt 1 i direktiv (EEG) nr 2847/93.

Medlemsstat:	Datum:		b. antal överträdelser
	a. antal inspektioner		
	a1. Visuella	a2. Övriga	
Typ av inspektion:			
I hamn/hamnkontroller			
Till havs			
Från luften		ej tillämpligt	
Totalt		ej tillämpligt	
Det inspekterade fartygets nationalitet			
Fartyg från den egna medlemsstaten			
Fartyg från annan medlemsstat			
Fartyg från tredje land			
Totalt			
Kontrollerat ICES-område (till havs)			
II			
III			
IVa			
IVb			
V			
VIa			
VIb			
VIIa			
VIIb-k			
VIII			
IX			
X			
Medelhavet			
Övrigt			
Totalt			
Kontrollerat ICES-område (från luften)			
II		ej tillämpligt	
III		ej tillämpligt	
IVa		ej tillämpligt	
IVb		ej tillämpligt	
V		ej tillämpligt	
VIa		ej tillämpligt	
VIb		ej tillämpligt	
VIIa		ej tillämpligt	
VIIb-k		ej tillämpligt	
VIII		ej tillämpligt	
IX		ej tillämpligt	
X		ej tillämpligt	
Medelhavet		ej tillämpligt	
Övrigt		ej tillämpligt	
Totalt		ej tillämpligt	
	c. antal		b. antal överträdelser
VMS			
Antal fartyg utrustade med VMS			

Anmärkningar

- a. Antal inspektioner från luften, till havs och från land.
- a1. Antal visuella inspektioner.
- a2. Antal övriga genomförda inspektioner, bordning av fartyg, kontroll av loggbok, etc.
- b. antal upptäckta överträdelser.

Typ av inspektion - antal inspektioner till havs, från luften och i hamnar.

- Det inspekterade fartygets nationalitet — antal inspektioner av fartyg från den egna medlemsstaten, från övriga medlemsstater och från tredje land.
- Inspekterat ICES-område (till havs) — antal inspektioner som genomförts i varje ICES-område av fartyg som används för kontroll.
- Inspekterat ICES-område (från luften) — antal inspektioner som genomförts i varje ICES-område av flygplan/helikoptrar som används för kontroll.

6. Ansträngning/Fysiska egenskaper

Medlemsstat:	Datum:
	Antal
Kustlängd (km)	
Exklusive ekonomisk zon (km ²)	
Antal landningshamnar	
Fartygsflotta	
Fartyg: < 10 m	
Fartyg: > 10 m	
Totalt	
Landningar efter fartygets nationalitet	(Ton)
Fartyg från den egna medlemsstaten	
Fartyg från annan medlemsstat	
Fartyg från tredje land	
Totalt	
Landningar per ICES-område (fartyg från den egna medlemsstaten)	(Ton)
II	
III	
IVa	
IVb	
V	
Vla	
Vlb	
VIIa	
VIIb-k	
VIII	
IX	
X	
Medelhavet	
Övriga	
Totalt	

Anmärkningar

Flottstorlek – antal egna fartyg av båda storlekarna (< 10m och > 10m).

Landningar efter fartygets nationalitet – landningar till den egna medlemsstaten av egna fartyg, fartyg från övriga medlemsstater respektive från tredje land, i ton.

Landningar per ICES-område (fartyg från den egna medlemsstaten) – landningar till den egna medlemsstaten av egna fartyg per fångstområde.

*BILAGA III***INNEHÅLLSFÖRTECKNING**

- Programmets mål
 - Medel för genomförande
 - Faktiska utgifter
 - Programmets resultat
 - Programmets inverkan
 - Utgifternas kostnadseffektivitet
 - Effekterna av gemenskapens ekonomiska bidrag
-

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 juli 2000

om att förklara en företagskoncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion

(Ärende COMP/M.1813 – Industri Kapital (Nordkem)/Dyno)

[delgivet med nr K(2000) 1988]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2001/432/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 57.2 a i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 i denna,

med beaktande av kommissionens beslut av den 3 augusti 1999 om att inleda ett förfarande i detta ärende,

efter att ha gett de berörda företagen tillfälle att inkomma med synpunkter på kommissionens invändningar,

med beaktande av yttrandet från Rådgivande kommittén för koncentrationer ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen mottog den 24 januari 2000 en anmälan enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 4064/89 (nedan kallad koncentrationsförordningen) om en föreslagen koncentration, genom vilken Industri Kapital-koncernen (Industri Kapital) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen förvärvar fullständig kontroll över det norska företaget Dyno ASA (Dyno).
- (2) Efter att ha undersökt anmälan fastställde kommissionen genom ett beslut av den 25 februari 2000 att den anmälda transaktionen omfattas av koncentrationsför-

ordningen och föranleder allvarliga betänkligheter beträffande förenligheten med den gemensamma marknaden. Kommissionen beslutade därför att inleda ett förfarande enligt artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen och artikel 57 i EES-avtalet.

I. PARTERNA

- (3) Industri Kapital förvaltar och kontrollerar ett antal privata aktiefonder. Dessa fonder kontrollerar ett stort antal företag. Till de kontrollerade företagen hör Neste Chemicals Oy (Neste), ett kemiföretag, och Arca, ett företag verksamt på marknaden för materialhanteringssystem.
- (4) Dyno är moderbolag till en grupp av företag verksamma inom sprängämnen, kemikalier och plastförpackningar. Dynos två kärnverksamheter är kemikalier och sprängämnen. Dynos kemiverksamhet kan delas in i industrihartser, trä- och speciallim, beläggningsfolier, bstrykningshartser, oljefältskemikalier, metanol, plaster och specialpolymerer. Dyno har tillsammans med CVC gemensam kontroll över Polimoonkoncernen (Polimoon), ett företag bland annat verksamt på marknaderna för materialhanteringssystem och plastförpackningar.

II. TRANSAKTIONEN

- (5) Industri Kapital 1997-fonden (IK 97) och Industri Kapital 2000-fonden (IK 2000) kommer att förvärva alla aktier i Dyno via ett norskt holdingbolag, Nordkem AS. Dynos sprängämnesverksamhet kommer att föras över på ett holdingbolag (NewCo Explosives) som kommer att ägas gemensamt av IK 97 och IK 2000.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1; rättad i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 166, 9.6.2001.

Aktierna i Dyno, som kommer att vara den återstående kemikalieverksamheten, kommer att ägas av de två fonderna, genom Nordkem AS och Nordkemi. IK 97 och IK 2000 kommer, via sina respektive investeringsförvaltare, att kontrollera både Nordkemi och NewCo Explosives.

- (6) Den logiska grunden för transaktionen är att skapa ett starkt, Nordenbaserat företag för specialkemikalier och sprängämnen. Syftet i fråga om specialkemikalier är att fånga upp synergieffekter på marknaderna för hartser, trä- och speciallim och beläggningsfolier och, enligt de dokument som lagts fram för styrelsemedlemmarna, att bli global marknadsledare. Industrihartser utgör [< 60] (*) % av den nya enhetens verksamhet.
- (7) Industri Kapital köpte Neste av Fortum Corporation den 30 november 1999. Neste är världens största partstillverkare med en omfattande verksamhet i Europa och Nordamerika. På grundval av 1998 års försäljningssiffror uppgick Nestes världsproduktion till 1 980 miljoner ton hartser. Borden Chemical UK Ltd. (Borden) var den näst största tillverkaren med 1 950 miljoner ton och Georgia Pacific tredje störst med omkring 1 500 miljoner ton. Dyno är för närvarande nummer fyra i världen på partsmarknaden med en stark närvaro i Europa och Asien. År 1998 producerade Dyno (cirka 1 miljard) (*) ton hartser.
- (8) Industri Kapital har uppgett att Nestes och Dynos viktigaste kunder på marknaden för formaldehydbaserade hartser återfinns inom träpanelsindustrin, dvs. inom tillverkning av plywood, spånskivor, torrtilverkade träfiberskivor (MDF-skivor) och OSB-spånskivor.

III. KONCENTRATIONEN

- (9) IK 1997 och IK 2000 är så kallade privata aktiefonder. De är inga juridiska personer utan resultatet av avtalsarrangemang mellan fondernas respektive investeringsförvaltningsföretag, IK 97 Ltd och IK 2000 Ltd, och investerarna. IK 97 Ltd och IK 2000 Ltd är aktiebolag som bildats enligt lagstiftningen på Jersey. De utövar rösträtt i portföljbolagen. Investerarna har ingen rösträtt.
- (10) IK 97 Ltd och IK 2000 Ltd ägs av Industri Kapital Europe BV, som i sin tur ägs av Industri Kapital NV. Industri Kapital hävdar i anmälan att ett antal investerare garanteras representation i IK 97 Ltd:s styrelse genom "åtaganden" som gjorts till vissa investerare i IK 1997. Dessutom uppgav Industri Kapital i anmälan att förutsättningen för att IK 97 Ltd skall tillåtas bedriva affärsverksamhet som ett investeringsförvaltningsbolag enligt lagstiftningen på Jersey är att de investerare för vilkas räkning IK 97 Ltd förvaltar investeringar företräds av en majoritet i styrelsen för IK 97 Ltd Enligt Industri Kapital

kan IK 97 Ltd och Industri Kapital Europe BV därför anses utgöra separata ekonomiska enheter.

- (11) Industri Kapital har dock bekräftat i ett svar på en formell begäran om upplysningar att de nämnda "åtagandena" har gjorts muntligen, att Industri Kapital inte har gjort några anteckningar eller fört något protokoll som gäller dessa åtaganden vid de tillfällen då åtagandena gjorts, och att Industri Kapital anser att "åtagandena" inte är juridiskt bindande. Dessutom har Industri Kapital, i strid med sitt tidigare uttalande, bekräftat att det inte är något krav enligt lagstiftningen på Jersey att investerarna är företrädda i styrelsen för investeringsförvaltningsbolaget. Enligt sitt tillstånd att bedriva affärsverksamhet behöver IK 97 Ltd endast rapportera ändringar beträffande direktörerna till den behöriga myndigheten. Därför kan den enda aktieägaren i IK 97 Ltd, Industri Kapital Europe BV, fastställa vilken sammansättning fondens styrelse skall ha.
- (12) Av ovan redovisade skäl anser kommissionen att Dyno till slut kommer att kontrolleras av Industri Kapital Europe NV.

IV. GEMENSKAPSDIMENSION

- (13) Industri Kapital och Dyno har en sammanlagd global omsättning på mer än 5 000 miljoner euro (Industri Kapital 6 475 miljoner euro, Dyno 1 200 miljoner euro). De har vardera en omsättning inom gemenskapen på mer än 250 miljoner euro (Industri Kapital 4 427 miljoner euro, Dyno 250 miljoner euro), men de uppnår inte mer än två tredjedelar av sin sammanlagda omsättning inom gemenskapen i en och samma medlemsstat. Den anmälda transaktionen har därför en gemenskapsdimension. Den utgör ett samarbetsärende enligt artikel 57 i EES-avtalet och artikel 2.1 c i protokoll 24 till det avtalet, och därför skall ärendet undersökas av kommissionen i samarbete med Efta:s övervakningsmyndighet i enlighet med artikel 58 i EES-avtalet.

V. KONKURRENSBEDÖMNING

- (14) Transaktionen kommer att leda till horisontella överlappningar mellan Dyno och Neste. Dessutom kommer horisontella överlappningar att uppkomma mellan Polimoon och det av Industri Kapital kontrollerade företaget Arca på marknaden för materialhanteringsprodukter tillverkade av plast.

A. RELEVANTA PRODUKTMARKNADER

1. Formaldehydbaserade hartser

- (15) Både Dyno och Neste är verksamma inom tillverkning av formaldehydbaserade hartser. De producerar hartser för mer eller mindre samma tillämpningar, särskilt trätillämpningar.

(*) Delar av denna text har redigerats för att säkerställa att konfidentiell information inte avslöjas; delarna i fråga är angivna inom hakparentes och utmärkta med en asterisk.

- (16) Industri Kapital uppger att ureaformaldehydbaserade hartser (UF/(M)UF-hartser) och fenolformaldehydbaserade hartser (PF/P(R)F-hartser) kan levereras i olika blandningar med olika egenskaper, såsom olika grader av vatten- och/eller värmebeständighet och hårdhet. UF/(M)UF-hartser kombineras med melamin för värme-, fukt- och vattenbeständiga samt värmehärdiga tillämpningar eller för tillämpningar där det krävs en hög hårdhetsgrad. PF/P(R)F-hartser kombineras med resorcinol för att goda vidhäftningsegenskaper skall uppnås, t.ex. i limträ. UF/(M)UF-harts är en färglös produkt medan PF/P(R)F-harts är rödaktigt.
- (17) Industri Kapital uppger att UF/(M)UF-hartser främst används som bindemedel i olika träpaneler, till exempel spånskivor, MDF, OSB och plywood. Industri Kapital uppger vidare att också PF/P(R)F-hartser i betydande utsträckning används i träpaneler. Enligt Industri Kapital används både UF/(M)UF- och PF/P(R)F-hartser också i limträ, faner, parkett, vid papperslaminerings och impregnering, vid isoleringsbindning samt i gjutprocesser. Medan Industri Kapital hävdar att UF/(M)UF and PF/P(R)F-hartser på utbudssidan i viss grad kan användas för samma tillämpningar, uppger Industri Kapital dock att UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser bör anses höra till separata produktmarknader till exempel på grund av kostnadsskäl och traditioner. Industri Kapital har lämnat upplysningar gällande detta som visar att PF/P(R)F-hartser är 60–70 % dyrare än UF/(M)UF-hartser.
- (18) Industri Kapital uppger vidare att för vissa tillämpningar är icke-formaldehydbaserade hartser (isocyanat [P-MDI] och polyvinylacetat [PVAc]) effektiva substitut för formaldehydbaserade hartser. Industri Kapital gör gällande att P-MDI ofta används som ett substitut för vattenbeständiga träpaneler medan PVAc används för icke bärande träkonstruktioner, t.ex. fogar.
- (19) Industri Kapital hävdar slutligen vad leverantörslidet beträffar att de flesta tillverkarna av formaldehydbaserade hartser producerar såväl UF/(M)UF-hartser som PF/P(R)F-hartser. Industri Kapital uppger att grundläggande produktionsprinciper, grundläggande teknik och know-how är desamma för alla slag av formaldehydbaserade hartser och för olika tillämpningar. Industri Kapital hävdar vidare att produktionslinjerna lätt kan läggas om från tillverkning av UF/(M)UF-hartser till PF/P(R)F-hartser utan betydande kostnad.
- tekniska processer som används. Jämfört med PF/P(R)F-hartser har UF/(M)UF-hartser ljus färg, hårdas snabbare och ger överlägsen hårdhet och ljusbågshärdighet. UF/(M)UF-hartser är emellertid mindre hållbara, har en benägenhet att spricka i hett och kallt vatten och har sämre resistens mot vissa kemikalier. Undersökningen visar också att utbytbarhet inte är möjlig på grund av betydande prisskillnader, eftersom PF/P(R)F-hartser är mycket dyrare.
- (21) Närmare bestämt har plywoodtillverkarna påpekat att UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser inte är utbytbara vid tillverkning av plywood, eftersom UF/(M)UF-hartser inte är väderbeständiga och inte lämpar sig för plywoodtillverkarnas huvudtillämpningar, som finns inom byggnads- och transportbranschen. Kunder har påpekat i detta avseende att medan fuktbeständigheten hos ett UF/(M)UF-hartsbaserat lim kan förbättras genom tillsats av melamin, gör detta inte limmet väderbeständigt.
- (22) Vad gäller frågan huruvida det är möjligt att ersätta hartser som utvecklats för en viss bransch med hartser som används inom en annan bransch, visar undersökningen att utbytbarheten är mycket begränsad. Kunder har påpekat att hartserna är skräddarsydda för en viss slutanvändning och är olika i fråga om innehållet av fast substans, polymeriseringsgrad och tillsatser. Enligt kunderna har dessa faktorer en inverkan på reaktivitet, viskositet, klubb (egenskaper före pressning) och limmets ytaktivitet tillsammans med det härdningssystem som används.
- (23) Undersökningen visar dessutom att formaldehydbaserade hartser generellt är utbytbara mot icke-formaldehydbaserade hartser. Kunder har påpekat att ett eventuellt utbyte skulle påverka produktkvaliteten och kräva ändringar av produktionsprocessen, t.ex. byggande av nya produktionslinjer. Dessutom har kunder som besvarade kommissionens frågeformulär påpekat att det inte är ett realistiskt alternativ att ersätta formaldehydbaserade hartser t.ex. med PVAc, eftersom PVAc är ungefär fem gånger dyrare än PF/P(R)F-hartser. Dessutom framgår det av undersökningen att PVAc och PMD-I är farliga ämnen, och deras användning är reglerad i vissa medlemsstater. Sammanfattningsvis kan det sägas att undersökningen visar att begränsningarna när det gäller användningen av PVAc och PMD-I är sådana att faktorer som kostnader, utrustning, processer och hälsoaspekter effektivt begränsar utbytbarheten.

a) *Efterfrågesidan*

- (20) Kommissionens undersökning bekräftar att UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser bör anses höra till separata produktmarknader ur efterfrågesynpunkt. Kunder inom branscherna för träpaneler, hartsimpregnerat papper, isoleringsmaterial och gjuteriverksamhet har påpekat att utbytbarheten mellan de båda hartserna är begränsad av tekniska skäl. De tekniska skälen gäller både produkten i fråga, hartsernas egenskaper och de

b) *Utbudssidan*

- (24) Undersökningen bekräftar Industri Kapitals uppfattning att tillverkningsprocessen och utrustningen för båda typerna av hartser är i stort sett desamma. Alla typer av formaldehydbaserade hartser görs genom att olika reagens blandas. Den eftersträlvade molekyldistributionen

- i det slutliga hartset uppnås genom att olika parametrar, t.ex. temperatur och pH, blandas. Molekylerna i reagenserna kedjas ihop, polymeriseras med andra ord, medan vätskans viskositet ökar. När målet har nåtts, avlägsnas dessutom ibland det återstående vattnet genom avdunstning.
- (25) UF/(M)UF-hartser tillverkas genom en kontrollerad reaktion av formaldehyd med urea. PF/P(R)F-hartser tillverkas genom kondensering av fenol eller substituerad fenol med formaldehyd. Undersökningen visar att tillverkningsprocessen är relativt okomplicerad och att polymeriseringstekniken är välkänd och inarbetad sedan många år.
- (26) Det framgår dock av undersökningen att det generellt sett är tidskrävande och dyrt att lägga om produktionen, om tillverkaren producerar endast en typ av formaldehydbaserade hartser. När det gäller att lägga om produktionen från UF/(M)UF-hartser till PF/P(R)F-hartser, har Industri Kapital uppgett att reaktionerna mellan formaldehyd och fenol frigör stora mängder överloppsvärme. Därför, och på grund av fenolets giftighet, måste ändamålsenliga kyl- och säkerhetssystem installeras. Konkurrenter har bekräftat PF/P(R)F-hartsernas exotermiska natur och behovet av att ha ett större område för värmeöverföring. Undersökningen visar också att PF/P(R)F-hartser i allmänhet tillverkas i reaktorer med mindre kapacitet än UF/(M)UF-hartser. Dessutom krävs det särskilda miljötillstånd för tillverkning av produkter som innehåller fenol. När det gäller att lägga om produktionen från PF/P(R)F-hartser till UF/(M)UF-hartser, har Industri Kapital hävdade att en reaktor för produktion av PF/P(R)F inte kräver några ändringar av produktionen av UF/(M)UF-hartser utom möjligen installering av ett nytt laddningssystem för torra produkter, eftersom urea och melamin är torra produkter, medan fenol, enligt parterna, är flytande. Industri Kapital har uppgett att en sådan investering kan göras inom några månader och utan betydande kostnader.
- (27) Det kan visserligen stämma att en omläggning av produktionen från PF/P(R)F-hartser till UF/(M)UF-hartser är lättare än en motsatt omläggning men undersökningen visar att en omläggning inte i någotdera fallen kan göras utan dröjsmål och extra kostnader. Vad gäller frågan huruvida tillverkare kan alternera mellan tillverkning av olika typer av harts på samma produktionslinje, har konkurrenter påpekat att medan det kan vara möjligt att gå in och ut ur tillverkningen av hartser för olika slutanvändningar, kräver alterneringen särskilda tekniska installationer. Uppmärksamhet måste fästas vid frågor såsom korskontaminering, temperaturkontroll, reaktorrengöring och lagringssystem. Även om Industri Kapital har uppgett att s.k. multifunktionella reaktorer gör det möjligt att växla mellan tillverkning av båda typerna av harts, har nästan alla konkurrenter som besvarade kommissionens frågeformulär separata produktionslinjer för varje typ av harts.
- (28) Konkurrenter har påpekat att de tillverkar hartser för olika slutanvändningar och att en viss typ av harts har olika sammansättning och avdunstning beroende på slutanvändning och tillämpningsmetod. Det har dock påpekats för kommissionen att det inte är svårt att lägga om produktionen från en typ av harts till en annan, förutsatt att hartserna hör till samma familj (UF/(M)UF eller PF/P(R)F).
- (29) Undersökningen visar i fråga om tillverkningen av P-MDI-hartser och PVAc-hartser att de inte kan tillverkas vid anläggningar som konstruerats för formaldehydbaserade hartser. Produktionsprocessen för till exempel P-MDI-hartser är både invecklad och riskfylld, tekniken är inte offentlig och en del av de viktigaste råvarorna är inte allmänt tillgängliga.
- c) *Slutsats*
- (30) Av ovan redovisade skäl anser kommissionen i detta beslut att UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser utgör separata produktmarknader ur efterfrågesynpunkt. Dessutom anser kommissionen att graden av utbytbarhet på utbudssidan är för låg för att det skall finnas några skäl för att hänföra UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser till samma marknad ur utbudssynpunkt. Mot bakgrund av att Dynos och Nestes verksamheter överlappar varandra främst i fråga om trätillämpningar, behöver frågan om huruvida smalare undermarknader bör definieras för varje typ av harts inte besvaras i detta beslut, eftersom den anmälda transaktionen skulle leda till uppkomsten av en dominerande ställning oberoende av om transaktionen bedöms på en övergripande nivå (PF/P(R)F-hartser) eller endast med beaktande av hartser för trätillämpningar.
- ## 2. Formaldehyd
- (31) Formaldehyd görs av metanol och är en färglös gasblandning som upplöses i vatten (formalin). Den används främst vid tillverkning av UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser, i plaster och i vissa specialkemikalier för industrin, till exempel som konserveringsmedel i vissa målarfärger och beläggningsprodukter.
- (32) Både Dyno och Neste tillverkar formaldehyd främst för eget bruk i sin hartstillverkning. [< 30] % av Nestes produktion och [< 15] % av Dynos produktion av formaldehyd säljs till utomstående företag.
- (33) Industri Kapital uppger att formaldehyd utgör en separat produktmarknad eftersom det inte finns några realistiska substitut för formaldehyd i dess egenskap av kemisk byggsten och i fråga om pris. Detta har bekräftats av kommissionens undersökning.

Slutsats

- (34) Av ovan redovisade skäl anser kommissionen i detta beslut att formaldehyd utgör en separat relevant produktmarknad.

3. Metanol

- (35) Metanol är en klar, färglös vätska som främst fås från naturgas. Den har två huvudsakliga användningsområden: metanol används vid tillverkning av formaldehyd, ättiksyra och ett antal andra tillsatskemikalier som utgör grunden för många sekundära derivat. Metanol används också inom bränsleindustrin vid produktion av blyfri bensin. Industri Kapital uppger att metanol utgör en separat relevant produktmarknad.
- (36) Både Dyno och Neste köper metanol av Metbanor, ett samriskföretag mellan Dyno, Akzo Nobel och DSM Melamine. Dyno äger 40 % av Metbanor, medan Akzo Nobel och DSM Melamine äger 30 % var. Dyno och Neste distribuerar också små mängder metanol till utomstående köpare. Därför finns det både ett horisontellt och vertikalt förhållande mellan Dyno och Neste.

Slutsats

- (37) Kommissionen anser att metanol är en separat produktmarknad⁽⁴⁾.

4. Materialhanteringssystem

- (38) Både Industri Kapital, genom sitt dotterbolag Arca Systems AB (Arca), och Polimoon tillverkar materialhanteringsprodukter i plast. Olika tekniker kan tillämpas vid tillverkningen av materialhanteringsprodukter i plast, såväl formsprutning som formblåsning och rotationsformning. Dessa produkter består i princip dels av lådor (travbara backar, som går in i varandra, och stapelbara backar, som staplas på varandra) och lastpallar som används till transport och lagring av varor inom tillverknings-, distributions- och detaljhandelssektorn, dels av tråg och dryckesbackar som används inom livsmedels- och dryckesbranschen av tillverkare och detaljister för transport och lagring av flaskor eller andra förpackningar för vätskor. Materialhanteringssystem konstrueras ofta för att användas i poolingsystem, där transportförpackningarna samlas in för att återanvändas av distributionsföretaget eller tillverkaren. Tillverkarna producerar standardprodukter för materialhantering men också produkter enligt kundernas specifikationer. I samband

med undersökningen uppgav Industri Kapital att fällbara pallcontainer, pallar och lagringssystem för smådelar, tillverkade av plast, också utgör en del av marknaden för materialhanteringsprodukter.

- (39) Industri Kapital har i anmälan identifierat tre överlappande områden mellan Arca och Polimoon i fråga om materialhanteringsprodukter: stapelbara backar, travbara backar och flasktråg.
- (40) Stapelbara backar används främst inom tillverkningsindustrin för företagsintern material-/komponenthantering.
- (41) Travbara backar används främst till hantering och transport av livsmedel. De finns antingen med eller utan lock i olika storlekar. Arca tillverkar storlekar på mellan 18 och 87 liter, medan Polimoon specialiserar sig på två typer av backar, en 37-liters och en 50-liters. Dessa lådor går in i varandra när de är tomma.
- (42) Tråg används till transport av läskedrycks- och ölflaskor till detaljhandeln och till att ställa fram dessa flaskor på försäljningsställena. Trågen är en relativt ny produkt och har nyligen börjat ersätta traditionella dryckesbackar. Flaskor är mer synliga i tråg än i backar och exponeras därför på ett lockande sätt. Användningen av tråg gör också i lastningen lättare och mer flexibel. För närvarande används tråg främst för PET flaskor. Industri Kapital uppger att trågen i regel tillverkas enligt kundernas specifika önskemål eftersom deras flaskor har olika form och storlek. Därför kan flaskor av olika form och storlek inte placeras i samma typ av tråg. Industri Kapital uppger dock att en tillverkare som levererar till en kund lätt kan lägga om produktionen för att tillgodose andra kunders specifikationer.
- (43) Båda företagen tillverkar också dryckesbackar i plast för lagring och transport av flaskor. Dessutom tillverkar båda företagen plastpallar och lagringssystem i plast för smådelar. Arca tillverkar också hopfällbara pallcontainer i plast.
- (44) Industri Kapital uppger att den relevanta produktmarknaden omfattar alla typer av materialhanteringsprodukter och att en ytterligare distinktion enligt produkttyp inte är nödvändig. Industri Kapital uppger vidare att material som trä, metall, kartong eller plast till stor del är utbytbara i fråga om materialhanteringsprodukter. Sammanfattningsvis uppger Industri Kapital att den relevanta produktmarknaden är marknaden för materialhanteringsprodukter inklusive alla typer av material.

⁽⁴⁾ Se också kommissionens beslut av den 31 mars 1993, ärende IV/M.331 – Fletcher Challenge/Methanex.

- (45) I fråga om utbytbarenheten mellan olika material visar kommissionens undersökning att utbytbarenheten är begränsad både på efterfrågesidan och utbudssidan. Det framgår av undersökningen att nästan alla kunder använder lådor eller backar tillverkade av plast och att de inte skulle byta till andra material trots en prishöjning på 5–10 %. Plastprodukter kan därför inte ersättas av produkter i andra material. På utbudssidan har konkurrenter påpekat att det är mycket svårt att byta ut material och processer och att skillnaderna mellan trä, metall och plast gör ett direkt byte omöjligt. Som exempel har man nämnt för kommissionen att kostnaderna för en tillverkare av trälådor att istället börja tillverka formsprutade plastbackar skulle uppgå till 15 miljoner euro. Ett sådant marknadsinträde skulle dessutom kräva särskild know-how och ta upp till två år.
- (46) I princip kan användaren inte byta ut olika materialhanteringsprodukter mot andra materialhanteringsprodukter. Vad beträffar tråg har kunder påpekat att det är svårt att byta ut dem eftersom trägen utgör en del av ett integrerat system. En del tredje parter har påpekat att travbara backar och stapelbara backar är utbytbara. Lådor som används inom livsmedelsindustrin måste vara lämpliga och godkända för hantering av livsmedel. Dessutom varierar priser och transportkostnader mellan de två typerna av lådor. Även om de flesta tillverkare av materialhanteringsprodukter kan tillverka ett urval olika produkter, utmynnar överväganden som rör utbytbarenhet på utbudssidan inte i att alla materialhanteringsprodukter utgör en enda produktmarknad. En omläggning av tillverkningen som kräver investeringar i nya gjutformor skulle också innebära betydande kostnader.

Slutsats

- (47) Av ovan redovisade skäl verkar det lämpligt att analysera effekterna av koncentrationen separat för varje produktgrupp. Enligt de siffror som tillhandahållits av Industri Kapital verkar det dock som om koncentrationen också skulle leda till att en dominerande ställning uppkommer eller förstärks, om det är så att alla materialhanteringsprodukter utgör en enda produktmarknad. En exakt marknadsdefinition behöver därför inte göras.

5. Plastbehållare

- (48) Dyno, genom sitt dotterbolag Superfos AS (Superfos), och Polimoon är båda verksamma inom tillverkning av plastbehållare för förpackningsändamål. Hit hör kanistrar, hinkar, spann och fat/dunkar tillverkade av plast som används inom distribution och detaljhandel, till exempel inom livsmedelsindustrin, den kemiska industrin och läkemedelsindustrin.
- (49) Industri Kapital uppger att Superfos och Polimoon inte i första hand är verksamma inom samma segment av marknaden för förpackningsprodukter. Medan Polimoon har specialiserat sig på kanistrar och dunkar med stor volym (upp till 50 liter) som främst är avsedda för den

kemisk-tekniska industrin och sektorn för förpackning av livsmedel, har Superfos specialiserat sig på behållare med mindre volym (mellan 50 ml och 33 liter) för livsmedelsindustrin, den kemisk-tekniska industrin och läkemedelsindustrin. Industri Kapital har identifierat överlappande verksamheter inom följande segment: burkar och tuber under 2 liter, behållare på mellan 2 och 35 liter samt flaskor och kanistrar under 5 liter.

- (50) Industri Kapital uppger att den relevanta marknaden är marknaden för förpackningsprodukter, som består av alla slags förpackningar i alla slags material (metall, glas, kartong, plast). Kunder har dock påpekat att de, särskilt av marknadsföringsskäl, inte skulle kunna byta från en typ av behållare till en annan. Skräddarsydda eller kundanpassade produkter spelar en viktig roll i vissa konsumentprodukter, såsom smörjoljor, livsmedel, spädbarnsprodukter och kosmetika. Dessutom skulle ett byte till en annan typ av behållare av en annan storlek kunna kräva tekniska ändringar av tappningslinjerna och vore därför inte möjligt utan ändringar av maskiner och verktyg och utan investeringar. Detta är ännu mer relevant i fråga om de argument som gäller växling mellan olika material.
- (51) Vad utbudssidan beträffar visar kommissionens undersökning att olika tekniker används vid tillverkningen av plastbehållare. Det har exempelvis påpekats för kommissionen att slutna behållare och behållare som är öppna upptill kan tillverkas med formblåsningsteknik, medan lockförsedda behållare som är öppna upptill vanligen formsprutas eller varmformas. Om inte tillverkaren har alla dessa tillverkningsprocesser och linjer, är möjligheterna att växla från en produktionsteknik till en annan begränsade utan insatser i form av tid och investeringar. Dessutom har det påpekats för kommissionen att få företag täcker hela sortimentet av plastbehållare utan begränsar sig till vissa storlekar, användningsområden och kundkategorier.

Slutsats

- (52) Av ovan redovisade skäl anser kommissionen att det inte finns några skäl för att hänföra behållare tillverkade av olika material till en och samma marknad. Kommissionen anser därför att den relevanta marknaden endast omfattar plastprodukter.
- (53) Frågan om den exakta marknadsdefinitionen och huruvida de ovannämnda segmenten alla utgör separata undermarknader kan lämnas öppen, eftersom transaktionen inte föranleder några konkurrensfarhågor i fråga om transaktionens förenlighet med den gemensamma marknaden, oavsett vilken marknadsdefinition som används.

B. RELEVANTA GEOGRAFISKA MARKNADER

har faktiskt påpekat att om temperaturen stiger över 20 °C, minskar produktens lagringstid betydligt. Industri Kapital har själv medgett i de dokument som lagts fram för styrelsemedlemmarna att industrihartser har en kort försäljningstid och kan inte transporteras långa sträckor.

1. Formaldehydbaserade hartser

- (54) Industri Kapital uppger att UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser tillverkas och är föremål för handel i hela Europa, transporteras långa sträckor och ofta köps och säljs över gränserna. Därför hävdar Industri Kapital att de relevanta geografiska marknaderna för UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser åtminstone omfattar EES, men eventuellt också borde omfatta de baltiska staterna, delar av Ryssland samt länder i Öst- och Centraleuropa.
- (55) Av nedan redovisade skäl anser kommissionen dock att marknaden för formaldehydbaserade hartser är nationell för Finlands del. Vad Norge beträffar är marknaden antingen nationell eller omfattar på sin höjd också Sverige.
- (56) Synpunkter från kunder visar att effekterna av transaktionen bör undersökas på nationell eller på sin höjd regional nivå. Import anses generellt inte vara något realistiskt alternativ, främst på grund av höga transportkostnader. Kunderna har i sina svar på kommissionens förfrågningar påpekat att transportkostnaderna kan uppgå till så mycket som 30 % av försäljningspriset på harts och att radien för transport av formaldehydbaserade hartser är 400–700 km. Det påstås att formaldehydbaserade hartser säljs till ett relativt lågt pris i förhållande till sin vikt, och transporterarna anses vara en viktig kostnadsfaktor.
- (57) Det bör noteras att Industri Kapital självt har uppgett att närheten till kunden är viktig på grund av transportkostnaderna. Vad detta beträffar har Industri Kapital tillhandahållit upplysningar om transportkostnaderna. Enligt Industri Kapital är kostnaden för långtradartransport per ton och kilometer [< 1 (*) tyska mark/ton per km för närbelägna kunder. För sträckor på mer än 100 km är transportkostnaden [$< 0,5$] (*) tyska mark/ton och [$< 0,5$] (*) tyska mark/ton för sträckor på mer än 700 km. En närbelägen kund betalar med andra ord [< 30] (*) tyska mark/ton, medan en kund inom en radie på 100–700 km betalar [> 100] (*) tyska mark/ton, dvs. fyra gånger mer än närbelägna kunder.
- (58) Det framgår också av undersökningen att hartser kräver särskilda transportförhållanden på grund av sin ömtålighet. Vad detta beträffar har det påpekats för kommissionen att t.ex. transporten av PF/P(R)F-hartser för trä-tillämpningar och isoleringsändamål kräver särskilda behållare och transportförhållanden, eftersom produkten skadas om temperaturen faller under en viss nivå. Kravet på specialtransport höjer priset på slutprodukten men kan också påverka hartsets försäljningstid. En del kunder
- (59) Kunder i plywood- och isoleringsmaterialbranschen har också påpekat att en utmärkande egenskap för formaldehydbaserade hartser är deras korta livslängd. Till exempel livslängden för vissa hartser som används inom plywoodindustrin sägs vara endast tre veckor. Det begränsar lagringsmöjligheterna och kräver täta leveranser, vilket framhäver hur viktigt det är med närbelägna leverantörer. Detta medför att branschen håller sig med låga lagernivåer.
- (60) Slutligen framgår det av undersökningen att utvecklingen av nya hartser är en långsam process där leverantören och kunden måste bedriva ett nära samarbete. Utomstående aktörer har påpekat att leverantörens fysiska närhet till kundens produktionsanläggning i praktiken underlättar detta samarbete.
- (61) Kunder inom branscherna för plywood, isoleringsmaterial och hartsimpregnerat papper i Finland har påpekat för kommissionen att de köper sitt harts i Finland.
- (62) Enligt de upplysningar som lämnats av Industri Kapital säljer Neste största delen av de UF/(M)UF-hartser som tillverkas vid dess anläggning i Finland till finska köpare [< 80] (*) %, medan en del mindre mängder säljs till Norge [< 10] (*). Industri Kapital har inte förklarat vart resten [< 20] (*) % av produktionen levereras. Största delen av Nestes produktion av PF/P(R)F-hartser i Finland säljs inom landet [> 80] (*) %. Mindre mängder levereras till Sverige [< 10] (*) % och Norge [< 10] (*) %. Industri Kapital har inte förklarat vart återstoden [< 10] (*) % av produktionen levereras. Alla leveranser av formaldehydbaserade hartser från Dynos anläggning i Finland gick till finska köpare.
- (63) Ett undantag från det mönster där största delen av produktionen säljs till köpare i tillverkningslandet verkar vara Norge, där Dyno har två anläggningar som tillverkar formaldehydbaserade hartser: den ena i Lilleström och den andra i Engene. Vid anläggningen i Engene tillverkades 1998 [cirka 60 000] (*) ton UF/(M)UF-hartser och [cirka 6 000] (*) ton PF/P(R)F-hartser. Vid den mindre anläggningen i Lilleström tillverkades [cirka 20 000] (*) ton UF/(M)UF-hartser och [cirka 3 000] (*) ton PF/P(R)F-hartser. Medan största delen av produktionen från den större anläggningen i Engene såldes i Norge ([< 90] (*) % av UF/(M)UF-hartserna och [> 80] (*) % av PF/P(R)F-hartserna), såldes anläggningen i Lilleström [< 20] (*) % av sin produktion av UF/(M)UF-hartser och [< 30] (*) % av sin produktion av

PF/P(R)F-hartser till köpare i Norge. En större del av tillverkningen från denna anläggning exporterades till Tyskland [> 20] (*) %, Österrike [> 20] (*) % och Sverige [> 10] (*) %. Mindre mängder levererades också till några andra medlemsstater. Kommissionen har, utifrån den information som Industri Kapital lämnade i anmälan och i ett senare svar på kommissionens begäran om upplysningar, uppskattat att den totala exporten från de båda Dyno-anläggningarna utgör [> 30] (*) % för UF/(M)UF-hartser och [> 10] (*) %, för PF/P(R)F hartser.

- (64) Det stämmer visserligen att Dyno exporterar en del av sina formaldehydbaserade hartser till andra medlemsstater på kontinenten, men undersökningen visar att importen till Norge från den europeiska kontinenten är praktiskt taget obefintlig. Ingen av de kunder som besvarade kommissionens begäran om upplysningar i Norge har uppgett att de köper in formaldehydbaserade hartser av leverantörer utanför Norden. Export kan inte ensamt ses som bevis på en vidare geografisk marknad eftersom avsaknaden av import från den europeiska kontinenten visar att import inte är ett konkurrenskraftigt alternativ för kunder i Norge.
- (65) I fråga om den europeiska kontinenten framgår det av undersökningen att köpare av harts anlitar leverantörer inte endast i det egna landet utan också i andra länder, och att det därför finns bevis för gränsöverskridande handel med angränsande länder. Marknaderna på den europeiska kontinenten är därför mer omfattande än nationella.
- (66) Industri Kapital har uppgett att köpare av formaldehydbaserade hartser skulle kunna göra sina anskaffningar hos leverantörer i Baltikum, Ryssland och länder i Öst- och Centraleuropa.
- (67) Kommissionens undersökning visar dock att ingen av de hartsköpare som kontaktats gör några anskaffningar i dessa länder för närvarande. Kunderna anser inte att tillverkarna i de länderna är ett realistiskt alternativ. Orsaken är höga transportkostnader, hartsernas relativt korta hållbarhetstid, kvalitetsaspekter, kravet på täta leveranser samt leveranssäkerhet på lång sikt. Kunderna har också påpekat i sina svar på kommissionens förfrågningar att import från dessa länder inte vore möjlig eftersom det behövs ett antal olika hartsspecifikationer, och eftersom produktsortimentet och kvalitetsnivån hos leverantörerna i Baltikum, Ryssland och andra länder i Öst- och Centraleuropa inte är tillräcklig på grund av den föråldrade teknik som används. I detta sammanhang har kunderna påpekat att den enda tillverkaren med tillräcklig know-how om formaldehydbaserade hartser, Lignums in Riga, tillverkar hartser på licens från Neste.

Slutsats

- (68) Av ovan redovisade skäl anser kommissionen i detta beslut att Finland utgör en separat relevant geografisk marknad. Frågan om huruvida Norge skall anses utgöra en separat relevant geografisk marknad eller om den geografiska omfattningen bör utsträckas till att också omfatta Sverige behöver inte besvaras eftersom bedöm-

ningen av ärendet inte i sak skulle påverkas av vilken marknadsdefinition som används. Möjligheten kan dock inte utesluta att den geografiska omfattningen för olika slutanvändningar av hartser utom trästillämpningar skulle kunna vara annorlunda än vad som angetts i detta beslut.

2. Formaldehyd

- (69) Industri Kapital uppger att formaldehyd är en internationell handelsvara och att priserna relativt sett är desamma i hela världen. Industri Kapital gör därför gällande att den relevanta geografiska marknaden för formaldehyd åtminstone omfattar EES men förmodligen också inkluderar angränsande länder såsom Ryssland, de baltiska staterna, Polen, Ungern, Slovakien och Turkiet.
- (70) Även om Industri Kapital hävdar att det är lönsamt att transportera formaldehyd långa sträckor, medger fonden att transportkostnaderna är betydande på grund av stabilitetsproblemen när det gäller att lagra formaldehyd under långa perioder. Industri Kapital uppger vidare i sitt svar på kommissionens begäran om upplysningar att försäljningen av formaldehyd till utomstående köpare är begränsad och marginell, vilket betyder att tillverkarna endast har mycket små marknadsföringsorganisationer. Enligt Industri Kapital är formaldehydtillverkarnas kommersiella verksamhet därför ofta begränsad till försäljning till närbelägna köpare. Industri Kapital påstår dock att formaldehydtillverkare inom ett visst område tämligen lätt skulle kunna utvidga den geografiska omfattningen av sina marknadsföringsinsatser om priserna på formaldehyd som är föremål för handel skulle stiga i ett angränsande område.
- (71) Kommissionens undersökning visar att den geografiska marknaden för handel med formaldehyd är mindre omfattande än EES. Det framgår faktiskt av ett antal svar på kommissionens förfrågningar att formaldehyd anskaffas på nationell eller högst regional nivå snarare än på EES-nivå. Alla de kunder i Finland som kontaktats har uppgett för kommissionen att de köper formaldehyd endast i Finland. Orsakerna till den begränsade anskaffningsradien för formaldehyd anges nedan.
- (72) För det första har Industri Kapital förklarat att formaldehyd är relativt svårslagrat och att stora hartstillverkare därför i regel tillverkar sin egen formaldehyd internt. Den öppna marknaden för formaldehyd är relativt liten, omkring 10 % av den totala kapaciteten.
- (73) För det andra visar kommissionens undersökning att formaldehyd på grund av sin giftighet vanligen transporteras upplöst i vatten (formaldehyd med hög halt av fasta ämnen kan transporteras långa sträckor, men transport av fast formaldehyd är ovanligt). Flytande derivat av formaldehyd har en större vattenhalt, vilket gör transport över långa sträckor olönsam. Det har påpekats för kommissionen att formaldehyd i flytande form transporteras inom en radie av omkring 320 km från produktionsanläggningen. Industri Kapital uppger att kostnaderna för att transportera formaldehyd är jämförbara med transportkostnaderna för harts.

(74) Den information som lämnats i anmälan visar att parternas anläggningar tenderar att leverera formaldehyd mest på nationell eller på sin höjd regional nivå. Som exempel kan nämnas att Dynos samtliga anläggningar för tillverkning av formaldehyd (i Norge, Danmark, Finland och Irland) levererar [> 80] (*) % av sin produktion till köpare i det land där anläggningarna finns. Nestes anläggning i Finland levererar [> 70] (*) % av sin i produktion till köpare i Finland och [< 20] (*) % till Sverige. Industri Kapital har förklarat i sitt svar på meddelandet om invändningar att t.ex. Nestes finska hartsanläggning lider å brist på formaldehyd under perioder av produktionstoppar och därför importerar formaldehyd från Nestes anläggning i Nederländerna och tidvis från Casco och Perstorp i Sverige. Denna import består dock inte av spotleveranser och sker inte fortlöpande. Dessutom bör det noteras att importen i regel sker mellan formaldehydtillverkare och hartstillverkare. Ingen av de kunder som besvarade kommissionens enkät importerar formaldehyd.

(75) Vad gäller den europeiska kontinenten bör det noteras att Neste saknar anläggningar i Belgien och levererar en viss mängd till angränsande medlemsstater, särskilt till Tyskland, från sina anläggningar i Nederländerna och Österrike.

(76) Dessa distributionsmönster visar att formaldehyd inte transporteras långa sträckor. Vad i detta beträffar har Industri Kapital uppgett att Neste levererar till en kund i Norge från sin anläggning i Nederländerna och att detta bekräftar parternas uppgifter om marknadens geografiska räckvidd. Kommissionen konstaterar dock att dessa leveranser utgör [< 5] (*) % av totalproduktionen vid den anläggningen och inte kan ses som ett bevis på att marknaden omfattar hela EES.

(77) I fråga om Industri Kapitals uppgift att leverantörer i Ryssland, Baltikum, Polen, Ungern, Slovakien och Turkiet skulle kunna anlitas, visar undersökningen att det inte anses realistiskt att göra anskaffningar i dessa länder i huvudsak av samma skäl som i fråga om formaldehydbaserade hartser. Det är inte nödvändigt att definiera några andra geografiska marknader, eftersom parternas sammanlagda marknadsandelar inte skulle föranleda konkurrensfarhågor på någon som helst tänkbar geografisk marknad.

Slutsats

(78) Av ovan anförda skäl anser kommissionen i detta beslut att Finland är den relevanta geografiska marknaden.

3. Metanol

(79) Industri Kapital uppger att metanol är en internationell handelsvara, men anser dock att den geografiska marknaden eventuellt bör delas upp i tre huvudsakliga efterfrågeområden: Europa, Nordamerika och Asien. Orsa-

kerna är tariffbarriärer, transportkostnader och varierande efterfrågan.

(80) Industri Kapitals uppgift är i linje med ett tidigare beslut som kommissionen fattat angående metanol^(?). I det beslutet fann kommissionen att även om metanol är en internationell handelsvara, är konkurrensvillkoren olika i Europa, Nordamerika och Asien.

Slutsats

(81) En exakt definition av den relevanta geografiska marknaden behöver inte fastställas i detta fall eftersom koncentrationen inte kommer att skapa eller förstärka en dominerande ställning, inte ens utgående från den smalaste geografiska marknaden. I linje med sitt tidigare beslut anser kommissionen i detta beslut att marknaden för metanol skall undersökas på EES-nivå, som är det mest avgränsade område där konkurrensvillkoren är likadana.

4. Materialhanteringssystem

(82) Arca har anläggningar i Sverige, Finland, Tyskland, Frankrike och Spanien. Polimoon har anläggningar i Finland, Sverige, England och Nederländerna. Industri Kapital uppger att de genomsnittliga transportsträckorna varierar mellan olika slags materialhanteringssystem beroende på om de är hopfällbara eller travbara. Industri Kapital säger att transportkostnaderna för lådor av sistnämnda typ är relativt låga på grund av möjligheten att trava dem in i varandra under transporten. Därför anser Industri Kapital att den relevanta geografiska marknaden omfattar EES. Vad beträffar lådor som kan staplas på varandra uppger Industri Kapital att de tar mer plats när de transporteras eftersom de inte går in i varandra. Transportkostnaderna är därför relativt höga och Industri Kapital betraktar Norden som den relevanta geografiska marknaden. Samma resonemang gäller för dryckesbackar. Slutligen, vad gäller tråg för flaskor, påpekar Industri Kapital att de kan travas in i varandra och därför kan transporteras långa sträckor. Trots att standarderna för flaskor och därmed för tråg varierar från ett land till ett annat, uppger Industri Kapital att den relevanta geografiska marknaden för tråg omfattar hela EES.

(83) Undersökningen har visat att transportkostnaderna för materialhanteringsprodukter är relativt höga. Polimoon uppger att den ungefärliga leveransradien för materialhanteringsprodukter som kan travas in i varandra är 400–500 km. I fråga om trågssystem för drycker har det uppgetts att transportsträckan är längre, men att den geografiska marknaden på grund av krav på kundservice omfattar högst Norden.

^(?) Beslut av den 31 mars 1993, ärende IV/M.331 – Fletcher Challenge/Methanex.

(84) Det har bekräftats av kunder att transportkostnaderna begränsar det område inom vilket materialhanteringsprodukterna anskaffas. De har också påpekat att närheten till leverantören är en viktig faktor. Tomma materialhanteringsprodukter är en relativt skrymmande produkt i förhållande till värde och vikt även om de är hopfällda eller packade i varandra. En returförpackning är inte avsedd att transporteras långa sträckor, utan endast mellan tillverkaren av den produkt som skall förpackas och mottagaren av den produkten, t.ex. försäljningsstället. I fråga om poolingsystem är produkten dessutom vanligen särskilt konstruerad för det systemet, som endast används inom ett bestämt område.

Slutsats

(85) Av ovan anförda skäl omfattar den geografiska marknaden därför, för alla typer av materialhanteringssystem, högst Sverige, Finland och Norge eller är den endast nationell.

5. Plastbehållare

(86) Industri Kapital hävdar att den geografiska marknaden för plastbehållare omfattar EES.

(87) Kommissionens undersökning visar att tomma plastbehållare är en produkt med låg vikt men stor volym. Det medför relativt höga transportkostnader och begränsar i viss utsträckning den radie inom vilken det är lönsamt att anskaffa plastbehållare. Å andra sidan har det påpekats för kommissionen att transportkostnaderna kan uppvägas av stordriftsfördelar. Det framgår av undersökningen att stora leverantörer täcker en geografisk marknad som är regional och ibland till och med omfattar hela EES, medan stora kunder gör sina anskaffningar på regional nivå och/eller på EES-nivå.

Slutsats

(88) Av ovan anförda skäl finner kommissionen att de geografiska marknaderna för plastbehållare är åtminstone regionala. Med tanke på att Superfos och Polimoons verksamheter överlappar varandra i Norden (Finland, Sverige, Norge och Danmark), anser kommissionen i detta beslut att detta område utgör den relevanta geografiska marknaden.

C. BEDÖMNING

1. Formaldehydbaserade hartser

Faktisk konkurrens

(89) Industri Kapital har lämnat uppgifter som gäller marknadsandelarna för formaldehydbaserade hartser, både inklusive och exklusive siffror för tillverkning för eget bruk. Industri Kapitals uppskattningar av marknadsandelarna exklusive produktion för eget bruk skiljer sig dock inte väsentligt från dem som beräknats utifrån den totala marknadsvolymen.

(90) Industri Kapital har verifierat och ändrat den information om marknadsandelar som lämnades i den anmälan som gällde PF/P(R)F-hartser och UF/(M)UF-hartser. Industri Kapital har förklarat att de nya siffrorna baserar sig på nya och mer invecklade beräkningar och bättre anger Dynos och Nestes ställning på dessa marknader. Det nya företagets marknadsposition i Norden har inte förändrats nämnvärt mot bakgrund av de nya siffrorna.

a) PF/P(R)F-hartser

(91) Om man med stöd av den information som lämnats av Industri Kapital utgår från nationella marknader, skulle Dyno och Neste få stora marknadsandelar i Finland och Norge på marknaden för PF/P(R)F-hartser. Dyno och Neste skulle tillsammans stå för [> 70] (*) % av marknaden i Finland (Dyno [> 20] (*) %, Neste [> 50] (*) %) och [> 60] (*) % i Norge (Dyno [> 55] (*) %, Neste [> 5] (*) %). Industri Kapital uppger att Perstorp har [> 10] (*) % av marknaden i Finland. Vad Norge beträffar uppger Industri Kapital att Perstorp har [> 20] (*) % av marknaden och Casco [> 5] (*) %. Kommissionen har med utgångspunkt från en regional marknad som omfattar Norge och Sverige och med stöd av de uppgifter som lämnats av Industri Kapital uppskattat att Dyno och Neste tillsammans skulle stå för [> 20] (*) % av marknaden för PF/P(R)F-hartser i det området (Neste: [> 10] (*) %, Dyno: [> 10] (*) %). Perstorp skulle ha [> 30] (*) % av marknaden och Casco [> 20] (*) %. Eftersom Nestes och Dynos tillverkning i huvudsak är inriktad på hartser för trä tillämpningar skulle parternas marknadsposition vara ännu starkare, om man enbart beaktar denna slutanvändning

(92) I Finland har Dynos och Nestes marknadsposition varit relativt stabil under de senaste tre åren. Däremot har Neste i Norge ökat sin marknadsandel från [< 5] (*) % 1997 till [> 5] (*) % 1999. Under samma period har Dynos marknadsandel minskat med 10 procentenheter från [> 60] (*) % 1997 till [< 60] (*) % 1999. Siffrorna visar att största delen av minskningen av Dynos marknadsandel har fångats upp av Neste.

(93) I Sverige skulle Dyno och Neste ha [> 20] (*) % av marknaden för PF/P(R)F-hartser (Dyno [< 10] (*) %, Neste [< 30] (*) %), medan Casco har [> 20] (*) % av marknaden.

b) UF/(M)UF-hartsen

(94) På marknaden för UF/(M)UF-hartsen skulle Dyno och Neste tillsammans uppnå mycket höga andelar i två nordiska länder: i Finland skulle den sammanlagda marknadsandelen uppgå till [> 80] (*) % (Dyno [> 40] (*) %, Neste [> 30] (*) %) och i Norge till [> 80] (*) % (Dyno [> 80] (*) %, Neste [< 10] (*) %). Om man utgår från en regional marknad som omfattar Norge och Sverige, skulle Dyno och Neste tillsammans ha [> 30] (*) % av marknaden för UF/(M)UF-hartser (Dyno: [> 30] (*) %, Neste: [< 10] (*) %). Kommissionen

i har utifrån de uppgifter som lämnats av Industri Kapital uppskattat att Casco skulle ha [> 40] (*) % av den marknaden och Elf Atochem [< 20] (*) %. Med tanke på att Nestes och Dynos produktion i huvudsak är inriktad på hartsen för trä tillämpningar, och om man enbart beaktar denna slutanvändning, skulle parterna ha en ännu starkare marknadsposition.

- (95) I Finland och Norge skulle den nya enheten ha en överlägsen marknadsposition i förhållande till sina konkurrenter. Industri Kapital har uppgett att Casco skulle ha [< 10] (*) % av marknaden i Finland. I Norge skulle Casco vara den största konkurrenten med omkring [> 10] (*) % av marknaden medan Borden skulle ha [< 10] (*) % av marknaden.
- (96) Av ovan anförda skäl skulle Neste och Dyno tillsammans uppnå en mycket stark ställning i Finland och Norge med endast ett fåtal konkurrenter på marknaden.

Potentiell konkurrens

- (97) Argumenten nedan gäller både PF/P(R)F-hartsen och UF/(M)UF-hartser.
- (98) Industri Kapital hävdar att det vore lätt för nya aktörer att komma in på den nordiska marknaden. Enligt Industri Kapital har marknaden för PF/P(R)F-hartser ökat något snabbare än det europeiska genomsnittet. Vad beträffar UF/(M)UF-hartser uppger Industri Kapital att ökningen har legat något under det europeiska genomsnittet. Industri Kapital tillägger att tillväxtutsikterna varierar betydligt beroende på tillämpningsområde. Enligt Industri Kapital väntar man sig framtida tillväxt inom den finska plywoodindustrin, limträindustrin och MDFindustrin. Vidare uppger Industri Kapital att nya anläggningar antingen har byggts eller aviserats inom spånskiveindustrin. Industri Kapital gör också gällande att marginalerna i de nordiska länderna inte skiljer sig nämnvärt från marginalerna i andra medlemsstater. Industri Kapital uppger vidare att sannolikheten för marknadsinträde efter koncentrationen kommer att öka på grund av kundernas policy att göra sina anskaffningar hos flera olika leverantörer. Slutligen hävdar Industri Kapital att hartsköparna skulle kunna uppmana en ny aktör att komma in på marknaden.
- (99) Kommissionen konstaterar att inga nya aktörer har kommit in på den nordiska marknaden för formaldehydbaserade hartser i allmänhet eller mer specifikt i Finland eller Norge under de senaste fem åren. Undersökningen visar att det inte är lönsamt för nya aktörer att komma in på marknaden inom en överskådlig framtid av de skäl som anförs ovan.
- (100) Mer specifikt visar undersökningen att ett marknadsinträde i Norden är svårt på grund av att marknaden för industrihartser anses mogen utbud och efterfrågan i balans. Kommissionen konstaterar att graden av kapacitetsutnyttjande vid Nestes och Dynos anläggningar i

Finland och Norge för PF/P(R)F-hartser är [> 40] (*) % och för UF/(M)UF-hartser [> 30] (*) %. Överskottskapaciteten innebär att Dyno och Neste skulle kunna hota med en temporär kapacitetsökning för att avskräcka nya aktörer från att komma in på marknaden. Industri Kapital har uppgett i sin anmälan att medan en ny produktionsanläggning för formaldehydbaserade hartser skulle kunna uppföras på 12–24 månader och kosta [> 5] (*) miljoner euro, skulle en utbyggnad av befintlig kapacitet bli billigare ([< 5] (*) miljoner euro) och kunna genomföras på en kortare tid, dvs. 6–12 månader.

- (101) Ett marknadsinträde försvåras också av att kunderna själva inte har tillgång till de specifika recepten för de hartser de köper. Kommissionens undersökning visar att kunderna i regel endast har begränsade kunskaper om de specifika recepten. Därför måste en ny aktör börja i stort sett från noll med att utveckla ett harts, om inte leverantören redan har tillgång till lämpliga recept. Kommissionens undersökning visar att det vore svårt för en ny aktör att komma in på marknaden och utveckla hartser någorlunda snabbt till exempel för plywoodindustrin på grund av den särskilda know-how som krävs för att förstå själva produkten och de olika träslag som används vid tillverkningen, om inte tillverkaren redan har den särskilda know-how som krävs. I sina svar på kommissionens förfrågningar har kunder och konkurrenter uppskattat att det för en erfaren leverantör kan ta upp till två eller tre år att utveckla ett nytt harts som kan saluföras. Vissa kunder har också påpekat att de kan använda upp till 50 olika hartser, av vilka en del endast kan anskaffas hos Dyno och en del endast hos Neste. Därför verkar det osannolikt, även om den nya aktören är en etablerad hartstillverkare, att denna tillverkare omedelbart skulle kunna leverera alla de hartser som exempelvis plywood- eller papperstillverkare behöver. Därför skulle den nya aktören inte omedelbart förorsaka någon omfattande ökning av utbudet.
- (102) Dessutom visar undersökningen att ett marknadsinträde är ointressant på grund av att den nordiska marknaden är relativt liten och geografiskt isolerad, det krävs stora investeringar i anläggningstillgångar och förfarandet för att få tillstånd är tidskrävande och invecklat.
- (103) Industri Kapital har själv uppgett att tillverkningen av industrihartser är affärsverksamhet i stor skala i synnerhet i fråga om råmaterialinköp, logistik, tillverkning samt forskning och utveckling. Dessutom påpekar Industri Kapital att kritiska framgångsfaktorer är råmaterialvolym, närhet till kunderna och ledande produktionsteknik och tillämpningstjänster. Under dessa omständigheter kommer det att vara svårt för en ny aktör att konkurrera med en dominerande leverantör.

- (104) Industri Kapital gör vidare gällande att kunder som för närvarande inte tillverkar för eget bruk kan uppföra egna produktionsanläggningar för tillverkning av formaldehydbaserade hartser på relativt kort tid. Industri Kapital hävdar att vissa kunder redan tillverkar hartser för eget bruk. Förutom de två tillverkarna av isoleringsmaterial finns det dock inga andra kunder i Norden som själva kan tillverka de hartser de behöver.
- (105) Alla de kunder som kontaktats av kommissionen har påpekat att de inte skulle överväga att börja tillverka formaldehydbaserade hartser även om priserna höjdes med 5–10 %. I Svaren på kommissionens förfrågningar visar att en anläggning för hartstillverkning inte endast skulle kräva betydande investeringar utan också know-how och expertis för utveckling av hartser. Know-how om t.ex. hartser för pappersimpregnering är svårtillgänglig och kunderna är i vilket fall som helst ovilliga att engagera sig i någonting som ligger utanför deras kärnverksamhet. Dessutom har kunder påpekat att en sådan tillverkning vore olönsam på grund av de relativt små mängder harts som krävs. Kommissionen anser därför att det inte vore ekonomiskt lönsamt för köparna att reagera på en prishöjning genom att inleda egen produktion.
- (106) Kunder har också påpekat att de, i stort sett av samma skäl som de som diskuteras ovan i samband med den relevanta geografiska marknaden, inte skulle överväga att börja importera från Ryssland, Baltikum eller länder i Öst- och Centraleuropa i händelse av en prishöjning. Köparna anser inte att tillverkarna i dessa länder är ett realistiskt alternativ, bland annat på grund av höga transportkostnader, begränsat produktsortiment, låg kvalitet och bristande leveranssäkerhet.
- (107) Av ovan anförda skäl anses det osannolikt att potentiell konkurrens från Ryssland eller de baltiska staterna eller nya aktörer i Norden skulle skapa något konkurrenstryck. Om man dessutom beaktar de faktorer som begränsar tillverkning av hartser för eget bruk, blir slutsatsen att den potentiella konkurrensen inte är tillräcklig för att uppväga den nya enhetens marknadsinflytande på marknaden för formaldehydbaserade hartser i Finland och Norge.

Synpunkter från tredje part

- (108) Kunder i de nordiska länderna har generellt påpekat att konkurrensen mellan Dyno och Neste har varit intensiv på de två marknaderna för formaldehydbaserade hartser, dvs. UF/(M)UF-hartser och PF/P(R)F-hartser. En jämförelse av de hartskvantiteter som kunder har köpt av de två leverantörerna under de senaste tre åren bekräftar detta och visar att de inköpta mängderna ofta har

varierat till och med stort från ett år till ett annat på grund av prisskillnader och andra leveransvillkor.

- (109) Kunder framför allt inom branscherna för plywood, isoleringsmaterial och hartsimpregnerat papper har uttryckt allvarliga tvivel beträffande den föreslagna transaktionen. De har påpekat att den anmälda transaktionen skulle leda till prishöjningar, potentiell avskärmning av marknaden, en minskning av det nuvarande produktsortimentet samt mindre forskning och utveckling.
- (110) Efter koncentrationen skulle Industri Kapital bli en dominerande leverantör av formaldehydbaserade hartser i Finland och Norge. I Finland skulle Industri Kapital i realiteten ha monopolställning. Eftersom det endast finns ett fåtal leverantörer, som är betydligt mindre än den sammanslagna enheten, och eftersom det saknas potentiell konkurrens, skulle Industri Kapital kunna agera självständigt på marknaden och höja priserna.

Slutsats

- (111) Av ovan anförda skäl anser kommissionen att transaktionen skulle leda till att en dominerande ställning uppkommer på marknaden för PF/P(R)F-hartser och UF/(M)UF-hartser i Finland. Frågan om huruvida Norge utgör en särskild geografisk marknad eller utgör en del av en större geografisk marknad som omfattar Norge och Sverige kan slutligen lämnas öppen eftersom åtagandet att avyttra en av anläggningarna i Finland medför att eventuella konkurrensproblem avvärjs i Norge.

2. Formaldehyd

Faktisk konkurrens

- (112) Neste och Dyno har överlappande verksamhet i fråga om produktion och försäljning av formaldehyd endast i Finland, där de är de två enda tillverkarna. Därför skulle parterna efter transaktionen i realiteten ha monopol på leveranserna av formaldehyd till utomstående köpare i det landet. Enligt Industri Kapital är, förutom Neste och Dyno, även Bang & Bonsomer verksamt som en självständig distributör av formaldehyd till småkonsumenter. Kommissionen konstaterar dock att Bang & Bonsomer för närvarande distribuerar formaldehyd som tillverkats av Neste och därför inte kan betraktas som ett konkurrenskraftigt alternativ till den sammanslagna enheten.
- (113) Industri Kapital har uppgett att Caldic Netherland, Synt-hite, Elf Atochem och Degussa är konkurrenter i fråga om leverans av formaldehyd till utomstående köpare. Det framgår dock inte av kommissionens undersökning att någon av dessa tillverkare är verksam i Finland.

Potentiell konkurrens

- (114) Industri Kapital hävdar att det finns tillverkare i närheten av Finland som alla har överskottskapacitet och skulle kunna börja leverera formaldehyd till den finska marknaden med kort varsel. Enligt Industri Kapital omfattar dessa företag Casco Products i Sverige, Viru Keemia Grupp i Estland och Akron i Ryssland.
- (115) Kommissionens undersökning och särskilt synpunkter från kunderna visar dock att de priser som tas ut av dessa tillverkare är högre än de som tas ut av lokala tillverkare, vilket beror på transportkostnaderna. Undersökningen visar att största delen av formaldehyden transporteras inom en radie av 320 km. Därför har denna import främst bestått av spotleveranser, även om Industri Kapital gör gällande att Neste tidvis har fått formaldehydleveranser från sin anläggning i Nederländerna och från Perstorp i Sverige och Dyno har importerat formaldehyd av Casco i Sverige till Finland. Kunder importerar i allmänhet inte formaldehyd. Finska köpare har påpekat att de på grund av transportkostnaderna anser att Casco inte är ett lönsamt alternativ till Dyno och Neste. Enligt undersökningen har finska kunder inte köpt formaldehyd av Casco. Kommissionen konstaterar vidare att vissa kunder har rapporterat att de har försökt köpa formaldehyd från Ryssland tidigare men att försöken har strandat, främst på grund av tekniska svårigheter.
- (116) Av ovan anförda skäl och mot bakgrund av de höga transportkostnaderna anser kommissionen att import från Ryssland eller Baltikum inte utgör något konkurrenskraftigt alternativ för finska kunder.
- (117) Undersökningen visar dessutom att inga nya aktörer har kommit in på den finska marknaden under de senaste fem åren. Det framgår också av undersökningen att potentiella konkurrenter inte är villiga att komma in på den finska formaldehydmarknaden i en nära framtid. Det beror på att det skulle bli dyrt och tidskrävande att bygga en ny anläggning. Dessutom anses de administrativa procedurerna för att få de nödvändiga officiella tillstånden betungande. Utomstående aktörer har dessutom påpekat att eftersom formaldehyd i egenskap av en välkänd kemikalie endast ger låga marginaler, är sannolikheten mycket liten för att nya aktörer kommer in på marknaden med tanke på den fusionerade enhetens starka ställning.
- (118) Vad gäller frågan om kunderna vore villiga att inleda egen tillverkning av formaldehyd, visar undersökningen tydligt att det inte är något realistiskt alternativ, huvudsakligen av samma orsaker som i fråga om formaldehydbaserade hartser. Köpare av formaldehyd har påpekat att deras behov av formaldehyd är relativt litet och att en lönsam tillverkning skulle kräva en viss volym (minst 20 000–25 000 ton/år). För att kunna tillverka formaldehyd på ekonomiskt lönsamma villkor skulle de därför

vara tvungna att sälja sin överskottskapacitet på den fria marknaden i konkurrens med den betydligt starkare nya sammanslagna enheten. I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar har Industri Kapital påpekat att det finns formaldehydteknik som baserar sig på reaktorer som är konstruerade för endast 6 000 ton per år och att formaldehydtillverkning som baserar sig på denna teknik skulle kräva en betydligt mindre årsproduktion och fortfarande vara lönsam. Detta har inte bekräftats av kommissionens undersökning.

- (119) I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar har Industri Kapital påpekat att det förekommer konkurrenstryck, som kommer från tillverkare av förkondensat av urea/formaldehyd (UFC). I detta sammanhang har Industri Kapital påpekat att formaldehyd kan utvecklas ytterligare till UFC, som är en mellanprodukt som tillverkas i formaldehydanläggningar genom att urea tillsätts i formaldehyd/vattenabsorberingskolonnen. Industri Kapital har uppgett att UFC kan användas som råmaterial vid tillverkning av UF/(M)UF-hartser i avdunstningsfasen. Industri Kapital har vidare uppgett att UFC är mycket stabilt, har en hög hartshalt och innehåller endast en liten mängd vatten jämfört med en vanlig 37-procentig formaldehydlösning. Industri Kapital hävdar att detta gör UFC transportablare än ren formaldehyd. Kommissionens undersökningar bekräftar dock inte Industri Kapitals argument att UFC medför ökad konkurrens. Inget av de utomstående företag som kommissionen kontaktat har uppgett att de skulle börja köpa UFC om priset på formaldehyd höjdes.

Synpunkter från tredje part

- (120) Köpare av formaldehyd har uttryckt allvarliga farhågor med anledning av transaktionen. För det första skulle parterna kunna agera självständigt på marknaderna och höja priserna, eftersom de i realiteten skulle ha monopol på marknaden för leveranser av formaldehyd till utomstående köpare i Finland. För det andra finns det en potentiell risk för att de kunder som för närvarande köper lågmarginalprodukten för sin egen hartstillverkning så småningom skulle tvingas köpa dyrare, färdiga hartser med större marginaler av den nya enheten. För det tredje har det uttryckts farhågor med anledning av eventuella kapacitetsnedskärningar. Flera tredje parter har förklarat för kommissionen att de är oroliga för att den nya enheten skall minska försäljningen av formaldehyd till utomstående företag. Transaktionen skulle därför leda till att marknaden avskämmas.

Slutsats

- (121) Av ovan redovisade skäl konstaterar kommissionen att den anmälda transaktionen skulle leda till uppkomsten av en dominerande ställning i Finland på marknaden för försäljning av formaldehyd till utomstående företag.

3. Metanol

- (122) Negativa effekter på konkurrensen är osannolika inom tillverkning och distribution av metanol. Neste och Dyno har en sammanlagd marknadsandel på mindre än 5 % på den marknad som omfattar EES. I fråga om det vertikala förhållandet har Methanor en marknadsandel på omkring 14 % inom EES, vilket knappast leder till några negativa konkurrens effekter, såsom avskärmning av marknaden.

4. Materialhanteringssystem

- (123) Arca och Polimoon är de största tillverkarna av materialhanteringsprodukter i plast i de nordiska länderna, särskilt i Finland, Sverige och Norge. Dyno kontrollerar Polimoon tillsammans med CVC ⁽⁶⁾. Efter transaktionen kommer Industri Kapital inte endast att kontrollera Arca utan, genom Dyno, också Polimoon. Båda företagen tillverkar hela sortimentet av materialhanteringsprodukter, utom fällbara plastcontainrar som inte tillverkas av Polimoon. Transaktionen kommer att leda till en betydande ökning av marknadsandelarna, oavsett om produktmarknaden anses omfatta alla typer av materialhanteringssystem eller bestå av separata marknader som bestäms av produkten i fråga. Värdet av Arcas och Polimoons andelar av marknaden för materialhanteringssystem 1999 anges i tabellerna 1–7. Siffrorna grundar sig på Industri Kapitals uppskattningar; med "Norden" förstås Finland, Sverige och Norge.

Tabell 1

Alla materialhanteringsprodukter	Arca	Polimoon	
Norden	[60–70]* %	[10–20]* %	[70–90]* %
Finland	[70–80]* %	[0–10]* %	[80–90]* %
Sverige	[70–80]* %	[0–10]* %	[70–80]* %
Norge	[20–30]* %	[40–50]* %	[60–80]* %

Tabell 2

Travbara plastbackar	Arca	Polimoon	
Norden	[50–60]* %	[20–30]* %	[80–90]* %
Finland	[70–80]* %	[0–10]* %	[80–90]* %
Sverige	[70–80]* %	[0–10]* %	[70–90]* %
Norge	[20–30]* %	[60–70]* %	[80–100]* %

Tabell 3

Stapelbara plastbackar	Arca	Polimoon	
Norden	[60–70]* %	[10–20]* %	[70–90]* %
Finland	[70–80]* %	[0–10]* %	[70–90]* %
Sverige	[80–90]* %	[0–10]* %	[80–100]* %
Norge	[20–30]* %	[30–40]* %	[50–70]* %

⁽⁶⁾ Beslut av den 8 mars 1999, ärende IV/M.1349 – CVC Capital Partners/Dynoplast.

Tabell 4

Plastråg för flaskor	Arca	Polimoon	
Norden	[60-70]* %	[20-30]* %	[90-100]* %
Finland	[60-70]* %	[30-40]* %	[90-100]* %
Sverige	[80-90]* %	[10-20]* %	[90-100]* %
Norge	[50-60]* %	[30-40]* %	[80-100]* %

Tabell 5

Dryckesbackar av plast	Arca	Polimoon	
Norden	[50-60]* %	[10-20]* %	[70-80]* %
Finland	[90-100]* %	[0-10]* %	[90-100]* %
Sverige	[10-20]* %	[0-20]* %	[20-30]* %
Norge	[0-10]* %	[50-60]* %	[50-70]* %

Tabell 6

Plastpallar	Arca	Polimoon	
Norden	[50-60]* %	[10-20]* %	[60-80]* %
Finland	[40-50]* %	[20-30]* %	[60-80]* %
Sverige	[50-60]* %	[0-10]* %	[60-70]* %
Norge	[50-60]* %	[10-20]* %	[60-80]* %

Tabell 7

Lagringssystem i plast för smådelar	Arca	Polimoon	
Norden	[60-70]* %	[0-10]* %	[70-80]* %
Finland	[30-40]* %	[0-10]* %	[30-50]* %
Sverige	[70-80]* %	[0-10]* %	[70-90]* %
Norge	[60-70]* %	[10-20]* %	[70-90]* %

- (124) Transaktionen innebär att en dominerande ställning antingen kan uppkomma eller förstärkas på marknaderna för travbara plastbackar, stapelbara plastbackar och plastråg för flaskor i Finland, Sverige och Norge, där parterna har marknadsandelar på [70-100] (*) %. Dessutom kommer parterna att ha en andel på [$>$ 60] (*) % av marknaden för plastpallar i Finland, Sverige och Norge

och [>70] (*) % av marknaden för lagringssystem i plast för smådelar i Sverige och Norge. På en produktmarknad som omfattar alla materialhanteringsprodukter i plast skulle parterna också uppnå en dominerande ställning i Finland, Sverige och Norge med marknadsandelar på [60–80] (*) %. Även om den geografiska referensmarknaden antogs omfatta även Danmark och Island, skulle parterna fortfarande ha en andel på 67 % av marknaden för alla materialhanteringsprodukter i plast på detta område.

- (125) Arca och Polimoon tillverkar båda hela sortimentet av materialhanteringsprodukter, dvs. travbara plastbackar, stapelbara plastbackar, plasttråg för flaskor, dryckesbackar av plast, plastpallar och lagringssystem i plast för smådelar, utom fällbara pallcontainrar i plast som inte tillverkas av Polimoon. Ingen av de större europeiska konkurrenterna, Linpac Materials Handling, Allibert, SSI Schäfer och Schoeller Wafin Trepak, har produktionsanläggningar i Finland, Sverige eller Norge eller någon betydande försäljning i dessa länder. Plastic Form AB är verksamt endast i Sverige, och Schoeller Plast har endast en begränsad försäljning utanför Danmark. Industri Kapital konstaterade som svar på ett formellt beslut enligt artikel 11.5 i koncentrationsförordningen, i vilket krävdes namnen på de fem största konkurrenterna för varje produktkategori i Finland, Sverige, Norge och Danmark, att det inte kunde namnge fler än en konkurrent per land på grund av att de återstående konkurrenterna hade så små marknadsandelar att Industri Kapital inte hade den information som behövdes. Arca är det överlägset starkaste företaget i Norden och Polimoon den enda betydande konkurrenten till Arca. Efter transaktionen kommer Industri Kapital att ha ett kontrollerande inflytande i den största konkurrenten Polimoon. Det kommer att avsevärt försvaga Polimoons ställning som en självständig konkurrent som skulle kunna utöva ett begränsande inflytande över Arcas beteende på marknaden.
- (126) Det finns inga tecken på att konkurrenter från länder utanför Norden planerar att komma in på marknaden.

Slutsats

- (127) Av ovan anförda skäl konstaterar kommissionen att den anmälda transaktionen skulle leda till att en dominerande ställning uppkommer eller förstärkas på marknaderna för travbara plastbackar, stapelbara plastbackar, plasttråg för flaskor samt plastpallar i Finland, Sverige och Norge samt på marknaderna för lagringssystem i plast för smådelar i Sverige och Norge eller, alternativt, på marknaderna för materialhanteringssystem av plast i Norden, som i det här fallet omfattar Finland, Sverige och Norge.

5. Plastbehållare

- (128) På den regionala marknad som består av Norden (Finland, Sverige, Norge och Danmark) skulle Polimoons och Superfos sammanlagda marknadsandel för öppna plastbehållare på 2 till 35 liter uppgå till [< 40] (*) %. Inom övriga produktsegment skulle den sammanlagda marknadsandelen vara mindre. Till de konkurrenter som är verksamma på den nordiska marknaden hör stora företag som Huhtamäki/Van Leer, Rexam och PLM. Ett betydande antal mindre leverantörer är också verksamma på denna marknad.
- (129) Kunderna har inte uttryckt några allvarliga farhågor angående transaktionen i fråga om plastbehållare. De har påpekat att de har bytt leverantörer tidigare och kan göra det igen om priserna höjs med 5–10 %. De flesta konkurrenter som kontaktats av kommissionen har bekräftat att rimliga konkurrensvillkor skulle råda på marknaden efter affären.
- (130) Av ovan anförda skäl konstaterar kommissionen att den anmälda transaktionen inte skulle leda till att en dominerande ställning uppkommer eller förstärks på den nordiska marknaden för plastbehållare.

VI. ÄNDRINGAR AV DEN FÖRESLAGNA TRANSAKTIONEN

- (131) För att undanröja de konkurrensproblem som identifierats av kommissionen har parterna erbjudit sig att fullgöra vissa åtaganden. Dessa åtaganden återges i sin helhet i en bilaga till detta beslut. Den fullständiga texten till de bifogade åtagandena utgör en integrerad del av detta beslut.
- (132) För det första skulle Industri Kapital åta sig att sälja Dynos formaldehyd- och hartsanläggning i Kitee, Finland, till en befintlig eller potentiell konkurrent. Äger inte denna transaktion rum inom den tänkta tidsfristen, kommer Industri Kapital att sälja Nestes formaldehyd- och hartsanläggning i Fredrikshamn, Finland. Om verksamheten i Kitee säljs, har Industri Kapital dessutom åtagit sig att förmå Neste att erbjuda den nya ägaren av anläggningen i Kitee en icke-exklusiv licens att använda Nestes recept för tillverkning av impregneringshartser i Kitee.
- (133) För det andra skulle Industri Kapital förmå Dyno att sälja sina andelar i Polimoon till en köpare som är oberoende i förhållande till Industri Kapital. Industri Kapital skall befrias från detta åtagande om det inom den tidsfrist som anges i detta beslut säljer hela sitt innehav i Arca till en köpare som är självständig i förhållande till Industri Kapital.
- (134) Kommissionen anser att alla åtaganden är tillräckliga för att undanröja de konkurrensproblem som identifierats i detta ärende.
- (135) Den dominerande ställningen på marknaden för formaldehydbaserade hartser i Finland och Norge kommer att upphöra om försäljningen av antingen anläggningen i Kitee eller anläggningen i Fredrikshamn genomförs. Närmare bestämt kommer hela överlappningen mellan Nestes och Dynos verksamheter i Finland att försvinna, oavsett vilken anläggning som avyttras.
- (136) I Norge, eller alternativt i det område som omfattar Norge och Sverige, där ökningen av marknadsandelen är en följd av import från Nestes anläggning i Fredrikshamn, skulle försäljningen av sistnämnda anläggning undanröja hela överlappningen mellan Dyno och Neste. Om Dynos anläggning i Kitee säljs, anser kommissionen att den nya ägaren skulle kunna börja exportera hartser till Norge på samma villkor som anläggningen i Fredrikshamn. Parterna har lämnat uppgifter om transportkostnaderna som visar att anläggningen i Kitee inte vore i någon sämre ställning i det avseendet. Därför skulle transportkostnaderna inte utgöra något hinder för Nestes nuvarande kunder i Norge att byta till den nya ägaren av anläggningen i Kitee, om de så önskar.
- (137) På marknaden för formaldehyd skulle försäljningen av antingen anläggningen i Kitee eller anläggningen i Fredrikshamn undanröja hela överlappningen mellan Dyno och Neste i Finland och därmed undanröja de konkurrensproblem som uppstår på denna marknad.
- (138) Vad gäller marknaden för materialhanteringssystem, kommer ett av åtagandena att undanröja hela överlappningen mellan Industri Kapital och Polimoon.

VII. SLUTSATS

- (139) Av ovan anförda skäl anser kommissionen att den anmälda koncentrationen bör förklaras förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion, på det villkoret att de gjorda åtagandena uppfylls till fullo.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den koncentration som Industri Kapital anmälde den 24 januari 2000, genom vilken Industri Kapital förvärvar alla aktier i Dyno ASA, förklaras härmed förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion, på det villkoret att Industri Kapital till fullo uppfyller de åtaganden som återges i bilagan.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till

Industri Kapital
Birger Jarlsgatan 2
S-114 34 Stockholm.

Utfärdat i Bryssel den 12 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

BILAGA

ÅTAGANDEN

Industri Kapital NV gör härmed, för sin egen del och för den grupp av företag Industri Kapital kontrollerar (nedan gemensamt kallade Industri Kapital), följande åtagande (nedan kallat åtagandet) för att få kommissionens godkännande av Industri Kapitals (via Nordkem AS) anmälda uppköpserbjudande avseende aktierna i Dyno ASA (nedan kallad koncentrationen).

Åtagande att sälja formaldehyd- och hartsanläggningen i Kitee eller Fredrikshamn

1. Industri Kapital skall se till att Dyno ASA (Dyno) avyttrar formaldehyd- och hartsanläggningen i Kitee (nedan kallad verksamheten i Kitee) eller att Neste Chemicals Oy avyttrar formaldehyd- och hartsanläggningen i Fredrikshamn (nedan kallad verksamheten i Fredrikshamn) som en "ongoing concern" till en lämplig köpare enligt definitionen i punkt 4.
2. Industri Kapital kommer först att försöka sälja verksamheten i Kitee inom den tidsfrist i som anges i punkt 9 (nedan kallad försäljningsfristen för Kitee) och kommer, om den försäljningen inte blir av, att sälja verksamheten i Fredrikshamn inom den förlängda tidsfrist som i anges i punkt 10 (nedan kallad försäljningsfristen för Fredrikshamn).
3. Verksamheten i Kitee och verksamheten i Fredrikshamn omfattar personal och befintliga tillgångar (däribland icke-exklusiva licenser och FoU-faciliteter) som är nödvändiga för att fortsätta tillverkningen och försäljningen av formaldehyd samt träpanelshartser och impregneringshartser i Kitee eller i Fredrikshamn, beroende på vilket som är relevant. Om verksamheten i Kitee avyttras, skall Industri Kapital förmå Neste att, med förbehåll för tredje mans rättigheter, erbjuda den nya ägaren av verksamheten i Kitee en icke exklusiv licens att använda Nestes recept för tillverkning av impregneringshartser i Kitee. En sådan licens skall beviljas på rimliga marknadsmässiga villkor som i händelse av oenighet skall avgöras genom skiljeförfarande mellan Neste och den nya ägaren av verksamheten i Kitee.
4. Med lämplig köpare avses en befintlig eller potentiell lönsam konkurrent som är oberoende av och saknar anknytning till den fusionerade enheten och som kan upprätthålla och utveckla verksamheten i Kitee eller verksamheten i Fredrikshamn som en stark, aktiv konkurrent på de relevanta marknaderna.
5. Den lämpliga köparen skall godkännas av kommissionen innan ett slutligt försäljningsavtal undertecknas.
6. Inom en vecka från den dag då kommissionen fattat beslut om att godkänna koncentrationen skall Industri Kapital utse en oberoende förvaltare, som skall vara en investmentbank eller ett motsvarande institut (nedan kallad förvaltaren). Förvaltaren skall godkännas av kommissionen.
7. Så snart förvaltaren utsetts skall Industri Kapital ge denne ett mandat. Villkoren för mandatet skall ha avtalats på förhand med kommissionen, och förvaltarens uppgifter blir att
 - i) övervaka driften och förvaltningen av verksamheten i Kitee under försäljningsfristen för Kitee och av verksamheten i Fredrikshamn under försäljningsfristen för Fredrikshamn i syfte att avlägga rapport om verksamhetens fortsatta lönsamhet och säljbarhet,
 - ii) övervaka att Industri Kapital på ett tillfredsställande sätt fullgör sitt åtagande om att först avyttra verksamheten i Kitee och verksamheten i Fredrikshamn, beroende på vilket som är relevant,
 - iii) genomföra försäljningen av verksamheten i Fredrikshamn, om ett sådant mandat ges förvaltaren enligt punkt 10,
 - iv) avlägga skriftlig rapport varannan månad till kommissionen, med kopior till Industri Kapital, om förvaltningen av verksamheten i Kitee och verksamheten i Fredrikshamn samt försöken att sälja dessa verksamheter, och
 - v) bevisa för kommissionen att försäljningen av verksamheten i Kitee eller verksamheten i Fredrikshamn, beroende på vilket som är relevant, har slutförts.
8. Före försäljningen av verksamheten i Kitee eller verksamheten i Fredrikshamn, beroende på vilket som är relevant, och till dess att den genomförs, åtar sig Industri Kapital att se till att verksamheten i Kitee, under försäljningsfristen för Kitee, och verksamheten i Fredrikshamn, under försäljningsfristen för Fredrikshamn, förvaltas som en separat och säljbar enhet med egen internredovisning. Industri Kapital åtar sig dessutom att säkerställa att verksamheten i Kitee och verksamheten i Fredrikshamn, beroende på vilket som är relevant, har sin egen ledning, särskild från den fusionerade enheten, under förvaltarens tillsyn. Ledningen skall, under förvaltarens kontroll och vägledning, instrueras att självständigt förvalta verksamheten i Kitee och verksamheten i Fredrikshamn, beroende på vilket som är relevant, för att säkerställa dess fortsatta lönsamhet, marknadsvärde och oberoende. Dessutom åtar sig Industri Kapital att säkerställa att inga strukturella ändringar av verksamheten i Kitee görs under försäljningsfristen för Kitee eller av verksamheten i Fredrikshamn under försäljningsfristen för Kitee och försäljningsfristen för Fredrikshamn utan kommissionens förhandsgodkännande.
9. Industri Kapital skall ha undertecknat ett bindande avtal om försäljning av verksamheten i Kitee (under förutsättning att vederbörlig noggrannhet iakttas och nödvändiga godkännanden utfärdats) med en lämplig köpare inom [...] månader från den dag då kommissionen beslutade att godkänna koncentrationen. Denna tidsfrist kallas försäljningsfristen för Kitee.
10. Om Industri Kapital inte kan fullgöra sitt åtagande om att avyttra verksamheten i Kitee före utgången av den tidsfrist som anges i punkt 9, skall Industri Kapital ge förvaltaren en oåterkallelig fullmakt att sälja verksamheten i Fredrikshamn till en lämplig köpare [...] inom en förlängd tidsfrist på [...] månader (dvs. inom [...] månader från dagen för kommissionens beslut om att godkänna koncentrationen). Den tidsfrist som löper från utgången av försäljningsfristen för Kitee till utgången av den förlängda frist som anges i denna punkt kallas försäljningsfristen för Fredrikshamn.

Åtagande om att sälja aktierna i Polimoon Group Ltd

11. Industri Kapital skall se till att Dyno säljer sina aktier (nedan kallade aktierna) i Polimoon Group Ltd (Polimoon) till en köpare som är oberoende av Industri Kapital (nedan kallad aktieköparen).
12. Aktieköparen skall godkännas av kommissionen innan ett slutligt avtal om försäljningen undertecknas.
13. Inom en vecka från dagen för kommissionens beslut att godkänna koncentrationen skall Industri Kapital föreslå en investmentbank eller ett motsvarande institut (aktieförvaltaren) där andelsbevisen för aktierna skall deponeras i väntan på att dessa skall säljas. Aktieförvaltaren skall godkännas av kommissionen.
14. Andelsbevisen för aktierna skall deponeras hos aktieförvaltaren inom en vecka efter det att kommissionen godkänt denne, med en oåterkallelig instruktion om
 - i) att inte samråda med eller begära eller ta emot anvisningar från Industri Kapital med avseende på utövandet av rättigheter som hänför sig till aktierna,
 - ii) att inte ge Industri Kapital konfidentiell information som aktieförvaltaren har fått tack vare aktierna,
 - iii) att på Dynos vägnar men enligt eget gottfinnande utse en direktör för Polimoons styrelse, som inte får vara delägare i eller anställd av Industri Kapital eller ingå i företagets ledning,
 - iv) att översända andelsbevisen för aktierna till aktieköparen efter att ha underrättats av Industri Kapital om att aktierna har sålts.
15. Industri Kapital skall, inom en vecka från dagen för kommissionens beslut om att godkänna koncentrationen, se till att den direktör som utsetts av Dyno avgår som direktör för Polimoons styrelse. Industri Kapital skall därefter avstå från att ge anvisningar till någon av ledamöterna i bolagsstyrelsen eller till Polimoons ledning eller på något annat sätt utöva några rättigheter som härrör från aktierna eller det aktieägaravtal som gäller aktierna.
16. Industri Kapital skall ha undertecknat ett bindande avtal om försäljning av alla aktier till aktieköparen inom [...] från dagen för kommissionens beslut om att godkänna koncentrationen.
17. Industri Kapital skall instruera aktieförvaltaren att omedelbart skriftligen bekräfta för kommissionen att andelsbevisen för aktierna har deponerats hos honom och att översända till kommissionen en kopia av de anvisningar som getts av Industri Kapital i enlighet med punkt 15 ovan. Aktieförvaltaren skall skriftligen rapportera till kommissionen om när aktierna slutligen har sålts.
18. Industri Kapital skall befrias från sitt åtagande avseende aktierna om företaget säljer hela sitt innehav i Arca Systems AB till en köpare som är oberoende i förhållande till Industri Kapital. En sådan befrielse skall först godkännas av kommissionen.

Övrigt

19. Samma institut får utses till förvaltare och aktieförvaltare, på det villkoret att kommissionen godkänner detta.
20. Industri Kapital skall betala en skäligen ersättning till förvaltaren och aktieförvaltaren för deras tjänster.
21. Industri Kapital skall se till att förvaltaren och aktieförvaltaren ges all den information och det bistånd de rimligen kan kräva för att kunna fullgöra sina uppdrag.
22. Industri Kapital, eller alternativt förvaltaren och/eller aktieförvaltaren, skall lägga fram ett utförligt dokumenterat och motiverat förslag enligt punkterna 5, 12 och/eller 18 för att kommissionen skall kunna bedöma
 - i) om den potentiella köparen uppfyller de relevanta kriterierna,
 - ii) den planerade tidsfristen för att genomföra försäljningen, och
 - iii) om köparen har, eller rimligen kan väntas få, alla nödvändiga godkännanden av de behöriga regleringsmyndigheterna.Innan kommissionen ger sitt godkännande kan den kräva att få träffa den potentiella köparen och, om den finner det nödvändigt, begära att en verksamhetsplan läggs fram beträffande verksamheten i Kitee eller för verksamheten i Fredrikshamn, beroende på vilket som är relevant.
23. Om kommissionen inte har gjort skriftliga invändningar inom två veckor efter att ha mottagit ett utförligt dokumenterat förslag till en potentiell köpare, kan förhandlingarna fortsätta med en sådan part i egenskap av lämplig köpare. Om kommissionen måste begära ytterligare upplysningar, börjar den ovannämnda tvåveckorsperioden löpa efter det att dessa upplysningar har mottagits.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 maj 2001

om gemenskapens inköp av bluetonguevaccin för att fylla på gemenskapens lager

[delgivet med nr K(2001) 1440]

(2001/433/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000, om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2 i detta,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽²⁾, senast ändrat genom rådets beslut 2001/12/EG⁽³⁾, särskilt artikel 3.3 och 3.5 i detta, och

av följande skäl:

- (1) De italienska myndigheterna beslutade först att mot bakgrund av den epidemiologiska situationen genomföra ett vaccinationsprogram på Sicilien, i Kalabrien och i Basilicata.
- (2) Ursprungligen uppgick behovet för detta program till 1 700 000 doser monovalent vaccin av typ 2, och kommissionens beslut 2001/141/EG⁽⁴⁾ fattades för att förse Italien med det vaccin som behövdes.
- (3) Den 5 mars 2001 meddelade Italien kommissionen förekomsten av serotyp 9 i östra Kalabrien. Den nya epidemiologiska situationen medför att behovet av vaccin i denna region nu uppgår till 1 200 000 miljoner doser bivalent vaccin (2 och 9) och 500 000 doser monovalent vaccin av typ 2.
- (4) De italienska myndigheterna meddelade kommissionen den 12 februari 2001 att de har för avsikt att också genomföra ett vaccinationsprogram på Sardinien under våren 2001.
- (5) För att genomföra detta program krävs 3 000 000 doser monovalent bluetonguevaccin av serotyp 2.
- (6) Italiens sammanlagda behov för att genomföra programmen uppgår därför till 3 500 000 doser monovalent (2) och 1 200 000 bivalent (2 och 9) vaccin.

- (7) Kommissionen har redan ställt 2 400 000 doser monovalent (2) vaccin till Italiens förfogande, varav 1 700 000 ursprungligen var avsedda att användas i Kalabrien inom ramen för beslut 2001/141/EG och 700 000 har tagits från gemenskapens lager med 750 000 doser som upprättats i enlighet med kommissionens beslut 2001/69/EG⁽⁵⁾, och varav de återstående 50 000 doserna har skickats till Korsika (Frankrike).
- (8) På grund av den akuta situationen har de italienska myndigheterna med kommissionens godkännande gjort ett direktköp av 1 100 000 doser monovalent (2) vaccin och 1 200 000 doser bivalent (2 och 9) vaccin.
- (9) Kommissionen ger också Italien tillstånd att upprätta ett säkerhetslager på 100 000 doser monovalent (2) och 300 000 doser bivalent (2 och 9) vaccin och att för detta ändamål genomföra direktköp av vaccinet.
- (10) I det nuvarande läget är Italiens behov för genomförandet av programmet täckta.
- (11) Gemenskapens lager måste emellertid fyllas på med 1 000 000 doser monovalent (2) vaccin för att eventuella utbrott i nya områden skall kunna hanteras.
- (12) Bluetonguevaccin framställs inte av den farmaceutiska industrin i gemenskapen och det enda laboratorium som kan framställa denna typ av monovalent vaccin (försvagat vaccin) av serotyp 2 är Onderstepoort-laboratoriet i Sydafrika.
- (13) Enligt rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999⁽⁶⁾ skall veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder som vidtas enligt gemenskapsbestämmelser finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, garantisektionen. När det gäller finansiell kontroll tillämpas artiklarna 8 och 9 i samma förordning.
- (14) Gemenskapens finansiella bidrag skall endast beviljas om de åtgärder som planeras genomförs effektivt och myndigheterna lämnar alla nödvändiga uppgifter inom de tidsgränser som fastställts.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 74.

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 3, 6.1.2001, s. 27.

⁽⁴⁾ EGT L 50, 21.2.2001, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 23, 25.1.2001, s. 32.

⁽⁶⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapens lager av bluetonguevaccin, serotyp 2, skall fyllas på med 1 000 000 doser.

Artikel 2

Kostnaden för de åtgärder som avses i artikel 1 får uppgå till högst 100 000 euro.

Artikel 3

Generaldirektören för Generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd skall bemyndigas att träffa en överenskommelse med Onderstepoort-laboratoriet i Sydafrika om inköp, lagring och flygfrakt till en medlemsstat av 1 000 000 doser monovalent bluetonguevaccin (serotyp 2).

Artikel 4

Italien kommer under våren 2001 att genomföra ett vaccinationsprogram mot bluetongue på Sardinien och 1 200 000 doser monovalent (2) vaccin som ursprungligen var avsedda för vaccinering i Kalabrien enligt beslut 2001/141/EG kommer att sättas in i detta program.

Artikel 5

Kommissionen får i samarbete med behöriga nationella myndigheter utföra inspektioner på plats i Italien för att

kontrollera att det program som avses i artikel 4 har genomförts.

Kommissionen skall informera medlemsstaterna om resultatet av dessa inspektioner.

Artikel 6

Gemenskapens finansiella bidrag till det program som avses i artikel 4 skall beviljas under förutsättning att

- a) de lagar och andra författningar som krävs för att genomföra programmet införs före den 1 april 2001,
- b) en slutlig rapport om programmets tekniska genomförande med bilagda verifikationer om kostnaderna och de resultat som uppnåtts lämnas senast den 1 augusti 2001,
- c) kampanjen genomförs effektivt och att bestämmelserna i gemenskapens veterinärlagstiftning följs.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 maj 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 maj 2001

om särskilda åtgärder inom nötköttssektorn för Tyskland enligt förordning (EG) nr 2777/2000

[delgivet med nr K(2001) 1441]

(Endast den tyska texten är giltig)

(2001/434/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 38.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3.4 i kommissionens förordning (EG) nr 2777/2000 av den 18 december 2000 om undantagsåtgärder till stöd för nötköttsmarknaden⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 111/2001⁽³⁾, föreskrivs att medlemsstater som kan styrka att de har tillräcklig kapacitet för testning för bovin spongiform encefalopati (BSE) av det antal djur över 30 månaders ålder som slaktas under normala förhållanden kan få kommissionens tillstånd att stoppa systemet för uppköp. Tyskland har överlämnat sådana bevis till kommissionen och följaktligen bör denna medlemsstat, på egen begäran, få tillstånd att avbryta tillämpningen av systemet.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland skall bemyndigas att avbryta tillämpningen av det uppköpssystem som föreskrivs i förordning (EG) nr 2777/2000.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 21 maj 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 321, 19.12.2000, s. 47.

⁽³⁾ EGT L 19, 20.1.2001, s. 11.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 maj 2001

om den inventering av produktionskapaciteten för vin som lagts fram av Frankrike i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1493/1999

[delgivet med nr K(2001) 1443]

(Endast den franska texten är giltig)

(2001/435/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000⁽²⁾, särskilt artikel 23.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 16 förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs att medlemsstaterna skall göra en inventering av sin vinproduktionskapacitet. Dessa uppgifter skall läggas fram innan medlemsstaterna rättsligt får reglera olagligt planterade arealer, öka planteringsrätterna och bevilja stöd för omstrukturering och omställning.
- (2) I artikel 19 i kommissionens förordning (EG) nr 1227/2000 av den 31 maj 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999, beträffande produktionskapacitet⁽³⁾ fastställs, vilka närmare uppgifter som skall lämnas i inventeringen.
- (3) I skrivelser av den 25 september 2000, den 29 december 2000 och den 8 januari 2001, lämnade Frankrike till kommissionen de uppgifter som avses i artikel 16 i förordning (EG) nr 1493/1999, och granskningen av dessa uppgifter ger vid handen att Frankrike har genomfört inventeringen.

- (4) Detta beslut innebär inte att kommissionen erkänner de uppgifter som ingår i inventeringen som korrekta eller anser att den lagstiftning som ingår i inventeringen är förenlig med gemenskapslagstiftningen. Det påverkar inte eventuella beslut från kommissionen i dessa frågor.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen konstaterar att Frankrike har genomfört den inventering som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 21 maj 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.⁽³⁾ EGT L 143, 16.6.2000, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 maj 2001

om den inventering av produktionskapaciteten för vin som lagts fram av Portugal i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1493/1999

[delgivet med nr K(2001) 1458]

(Endast den portugisiska texten är giltig)

(2001/436/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000⁽²⁾, särskilt artikel 23.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 16 i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs att medlemsstaterna skall göra en inventering av sin vinproduktionskapacitet. Dessa uppgifter skall läggas fram innan medlemsstaterna rättsligt får reglera olagligt planterade arealer, öka planteringsrätterna och bevilja stöd för omstrukturering och omställning.
- (2) I artikel 19 i kommissionens förordning (EG) nr 1227/2000 av den 31 maj 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999, beträffande produktionskapacitet⁽³⁾ fastställs vilka närmare uppgifter som skall lämnas i inventeringen.
- (3) I skrivelser av den 21 juni 2000, den 23 november 2000 och den 12 februari 2001 lämnade Portugal till kommissionen de uppgifter som avses i artikel 16 i förordning (EG) nr 1493/1999, och granskningen av dessa uppgifter ger vid handen att Portugal har genomfört inventeringen för fastlandsdelen (alltså inte för Azorerna och Madeira).

- (4) Detta beslut innebär inte att kommissionen erkänner de uppgifter som ingår i inventeringen som korrekta eller anser att den lagstiftning som ingår i inventeringen är förenlig med gemenskapslagstiftningen. Det påverkar inte eventuella beslut från kommissionen i dessa frågor.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen konstaterar att Portugal har genomfört den inventering som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 1493/1999 för fastlandsdelen (alltså inte för Azorerna och Madeira).

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 22 maj 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.⁽³⁾ EGT L 143, 16.6.2000, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 juni 2001

om ändring för fjärde gången av beslut 2001/356/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket

[delgivet med nr K(2001) 1609]

(Text av betydelse för EES)

(2001/437/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG, särskilt artikel 9 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Efter rapporter om utbrott av mul- och klövsjuka i Förenade kungariket antog kommissionen beslut 2001/356/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket ⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 2001/430/EG ⁽⁵⁾.
- (2) Genom rådets direktiv 85/511/EEG ⁽⁶⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, införs gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka.
- (3) I rådets direktiv 88/407/EEG ⁽⁷⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, fastställs djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av nötkreatur.
- (4) I rådets direktiv 89/556/EEG ⁽⁸⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, fastställs djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen

med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur.

- (5) Djupfryst sperma eller embryon från nötkreatur som förs in i Förenade kungariket i enlighet med gemenskapslagstiftningen före eller efter den 1 februari 2001 utgör inte någon särskild fara för djurs hälsa om det lagras, hanteras och transporteras avskilt från djupfryst sperma eller embryon som producerats i Förenade kungariket efter det datumet. Därför bör sändningar tillåtas av sådan sperma och sådana embryon från de områden som anges i bilaga I eller bilaga II, utslutande på de centrala veterinärmyndigheternas ansvar, om sådan sperma och sådana embryon är avsedda att sändas ut ur Förenade kungariket.
- (6) Situationen kommer att ses över vid Ständiga veterinärkommitténs möte den 12–13 juni 2001 och åtgärderna kommer att anpassas där så krävs.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 6.3 i beslut 2001/356/EG skall ersättas med följande:

”3. Detta förbud skall inte gälla djupfryst sperma och embryon av nötkreatur som har producerats före den 1 februari 2001.

Detta förbud skall inte heller gälla djupfryst sperma och embryon av nötkreatur som har importerats till Förenade kungariket i enlighet med villkoren i rådets direktiv 88/407/EEG respektive 89/556/EEG, och som ända sedan införelsen i Förenade kungariket har lagrats och transporterats avskilt från sådan sperma och sådana embryon som inte får sändas i enlighet med punkterna 1 och 2.”

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 125, 5.5.2001, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 153, 8.6.2001, s. 33.

⁽⁶⁾ EGT L 315, 26.11.1985, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 194, 22.7.1988, s. 10.

⁽⁸⁾ EGT L 302, 19.10.1989, s. 1.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra handelsbestämmelserna så att de är förenliga med detta beslut. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 juni 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen
